

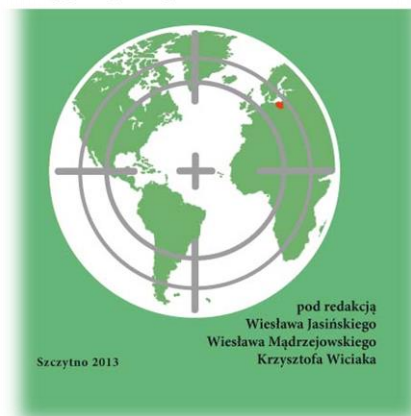
Rozdział (IX) w Części III książki pod redakcją
dr. W. Jasińskiego, dr. W. Mądrzejowskiego oraz dr. K. Wiciaka
„Przestępczość organizowana. Fenomen. Współczesne zagrożenia.
Zwalczanie. Ujęcie praktyczne”
(Szczytno 2013)

dr Michał GABRIEL – WĘGŁOWSKI

**PROPOZYCJA
PROKURATORSKIEGO
MODELU ZWALCZANIA
PRZESTĘPCZOŚCI
ZORGANIZOWANEJ W POLSCE**

PRZESTĘPCZOŚĆ
ZORGANIZOWANA

Fenomen
Współczesne zagrożenia
Zwalczanie
Ujęcie praktyczne

13.1. Wstęp.

Projekt ustawy o Biurze Prokuratury do Spraw Przestępczości Zorganizowanej i Korupcji [dalej: *Biuro PZ*] stanowi propozycją całościowego spójnego rozwiązania w sferze dotyczącej Prokuratury (ale w pewnym stopniu obejmującego też działalność innych organów ścigania) niezwykle ważnego zagadnienia, jakim jest dla każdego nowoczesnego, demokratycznego państwa ustanowienie właściwej systemowej odpowiedzi na ogromne zagrożenie jakie stwarza krajowa i międzynarodowa przestępczość zorganizowana oraz działalność ugrupowań posługujących się metodami terrorystycznymi. Podkreślić przy tym należy, że zjawiska te potrafią się również przenikać, zwłaszcza że dochody czerpane z działalności typowo przestępczej (np. handel narkotykami) służą finansowaniu aktywności terrorystycznej. Bez skutecznych rozwiązań w tym zakresie państwo ponosi ogromne straty w wymiarze ekonomicznym, społecznym i politycznym, a *summa summarum* dochodzi do zapóźnienia cywilizacyjnego.

W wysoko rozwiniętych krajach świata (ale również i do tego grona aspirujących) do powyższego problemu podchodzi się z najwyższą powagą,

tworząc przemyślane instrumenty, zarówno w postaci narzędzi prawnych w sferze procedur karnych i innych, prawa materialnego, jak i rozwiązań instytucjonalnych. Wyraźną, dominującą tendencją jest tworzenie silnych, scentralizowanych struktur zarówno w służbach policyjnych, jak i w Prokuraturze. Takie jednostki, dobrze wyposażone i zorganizowane, zatrudniające wyróżniających się funkcjonariuszy lub prokuratorów, o dużym stopniu niezależności, oderwane od lokalnych powiązań, stanowią bardzo silną przeciwwagę dla działalności przestępczej, skutecznie ją ograniczając. Przykładami takich państw, gdzie z powodzeniem stosuje się tego typu model są Włochy, Wielka Brytania, Szwecja, Norwegia, Dania, Holandia, Hiszpania, Portugalia, Szwajcaria, Chorwacja, Litwa, Słowacja, Australia, a także USA. Również konwencje i umowy międzynarodowe, których stroną jest Polska, dotyczące zwalczania przestępczości zorganizowanej, terroryzmu i korupcji, kładą nacisk na tworzenie sferze zwalczania tych patologii na sprawność, efektywność i niezależność od negatywnych uwikłań podmiotów mających im przeciwdziałać.

Dzisiejsze rozwiązania stosowane w polskiej Prokuraturze, polegające na umiejscowieniu w ogólnej w jej strukturze, na poziomie prokuratur apelacyjnych, wydziałów do spraw przestępczości zorganizowanej i korupcji (wydziały PZ) posiada wiele istotnych mankamentów. Do najważniejszych z nich należy zaliczyć:

- dwukierunkowe i sprzeczne ze sobą funkcjonalnie, podporządkowanie wydziałów PZ w hierarchii służbowej, tj. z jednej strony prokuratorowi apelacyjnemu, zarządzającemu całością Prokuratury na podległym obszarze, a z drugiej Departamentowi do Spraw Przestępczości Zorganizowanej i Korupcji Prokuratury Generalnej. Na każdym z tych kierunków występują inne, trudne do pogodzenia, priorytety celów oraz brak jest przejrzystych kompetencji i zasad w doborze oraz ocenie kadr.
- utrudnienie koordynacji działań, wymiany danych i ścisłej współpracy poszczególnych wydziałów PZ, wynikające z powyższego dwutorowego podporządkowania i przynależności strukturalnej. Takie organizacyjne ukształtowanie utrudnia również wypracowanie określonych standardów

działania w różnych sferach (np. współpracy z Policją w zakresie czynności operacyjnych), jak również komplikuje współpracę międzynarodową.

- brak stabilności zatrudnienia i wynikający z tego dyskomfort oraz stała niepewność prokuratorów w wydziałach PZ, którzy częstokroć pracują na podstawie czasowego delegowania, nierzadko przedłużanego przez wiele lat. Takie rozwiązania godzi również w ustawowo dekretowaną niezależność prokuratorów, skoro wielu z nich podlega stałej presji, wynikającej z możliwości nie przedłużenia delegacji.
- włączenie postępowań przygotowawczych (a także skierowanych aktów oskarżenia) prowadzonych w tych wydziałach w ogólną strukturę wskaźników statystycznych obowiązujących w prokuraturze jako podstawowy miernik pracy. Tymczasem specyfika spraw prowadzonych w wydziałach PZ z jednej strony uniemożliwia, albo znacznie utrudnia osiąganie wskaźników statystycznych przydanych dla oceny pracy innych jednostek Prokuratury (zwłaszcza prokuratur rejonowych), z drugiej zaś negatywnie (przez obiektywnie uzasadnioną długotrwałość postępowań) wpływa na tak mierzone wyniki pracy Prokuratury na danym obszarze apelacji.
- niemożność właściwego oszacowania niezbędnych środków finansowych, jakie państwo winno wyasygnować na walkę z najpoważniejszą przestępczością z punktu widzenia jego stabilności.

Projekt ustawy wszystkie powyższe wady usuwa.

Podkreślić należy również ważny, psychospołeczny i psychologiczny aspekt, jaki wprowadza utworzenie scentralizowanego, odrębnego pionu prokuratorskiego zwalczającego przestępczość zorganizowaną, terroryzm i najgroźniejsze przypadki korupcji. Z jednej strony osłabia on bowiem morale przestępców, z drugiej wzmacnia zaufanie obywateli do własnego państwa.

Z całą mocą stwierdzić należy, że projekt nie tworzy „nowej” Prokuratury, nie podlegającej kontroli. Przede wszystkim tworzone Biuro podporządkowane pozostaje Prokuratorowi Generalnemu, który ma istotny

wpływ na jego funkcjonowanie. Ponadto coroczna informacja o działalności Biura trafiać będzie do najwyższych organów państwowych.

Prokuratorzy pełniący obowiązki z Biurze PZ nadal podlegać będą w szerokim zakresie regulacjom ustawy o prokuraturze, jako podstawowego dla tej grupy zawodowej, aktu normatywnego. Niewątpliwie, Biuro PZ winno stać się miejscem pracy dla prokuratorów szczególnie zaangażowanych w pracę zawodowa, niekiedy wręcz pasjonatów. Jednym z podstawowych celów ustawy jest stworzenie dla nich jak najlepszych warunków pracy, poprzez silne gwarancje niezależności, stabilność zatrudnienia, odpowiednio wysoki poziom zarobków, możliwość awansu i rozwoju zawodowego w trakcie pracy w Biurze. **Istotnym jest również wytworzenie odpowiedniego etosu służby, poczucia pracy w pionie elitarnym - w pozytywnym znaczeniu tego słowa - i ważnym dla rozwoju życia społecznego oraz gospodarczego Polski.** Takie podejście niewątpliwie musi przynieść same korzyści dla kraju, zarówno w zwalczaniu przestępczości, ale także w postaci aspiracji do zawodu prokuratora i dalej Biura PZ młodych, zdolnych absolwentów studiów prawniczych, a także innych kierunków (np. ekonomii, informatyki, administracji), którzy na stanowiskach nieprokuratorских (asystentów, analityków, sekretarzy) mogą wspierać pracę prokuratorów.

Podkreślić jednak należy, że jednocześnie ustawa tak kształtuje funkcjonowanie Biura PZ, by prokuratorom pragnącym wykonywać w nim obowiązki służbowe, stawiać szczególnie wysokie wymagania zawodowe i osobiste. Do mechanizmów tych zaliczyć trzeba kryteria indywidualne naboru do Biura, system konkursowy eliminacji kandydatów, poddanie się okresowej analizie kwalifikacji, czy też ostrzejsze niż dla pozostałych prokuratorów wymagania w zakresie składania oświadczeń majątkowych.

Utworzenie Biura Prokuratury do Spraw Przestępczości Zorganizowanej i Korupcji w punkcie wyjścia nie będzie wymagać dużych nakładów finansowych. W dłuższej perspektywie nakłady, rzecz jasna, będą niezbędne, ale podołanie przez państwo celom, jakie stawia się przed Biurem (podobnie jak innym podobnym strukturom, jak np. Centralne Biuro Śledcze Komendy Głównej Policji)

nie jest możliwe bez zainwestowania niezbędnych środków pieniężnych i materialnych. Wszakże, zysk osiągany ze sprawnego działania aparatu zwalczającego przestępczość, zwłaszcza zorganizowaną, w tym o charakterze ekonomicznym, jest wielokrotnie większy od wydatków ponoszonych na utrzymanie tego aparatu.

Projekt, powracając do funkcjonującej w praktyce w latach 2007-2009 koncepcji scentralizowania pionu PZ w polskiej Prokuraturze równocześnie likwiduje wszystkie negatywy zastosowanej wówczas konstrukcji takie jak: wprowadzenie zmian aktem rangi podustawowej, usytuowanie komórek śledczych na poziomie ówczesnej Prokuratury Krajowej, brak odrębności finansowej oraz stosowanie systemu delegacji prokuratorskich.

W swym wymiarze strukturalnym Biuro PZ, stanowiąc oryginalną koncepcję polską, dostosowaną do uwarunkowań polskiej Prokuratury, nawiązuje w niektórych aspektach do modeli, zaprezentowanego w niniejszej książce chorwackiego Urzędu Zwalczania Korupcji i Przestępczości Zorganizowanej (*Ured za Suzbijanje Korupcije i Organiziranog Kriminaliteta - USKOK*) oraz do włoskiej Krajowej Dyrekcji Antymafijnej (*Direzione Nazionale Antimafia*). Ta ostatnia, utworzona w 1991 r., stanowiła odpowiedź państwa włoskiego na pogłębiający się kryzys wojny wypowiedzianej przez mafię i przestępczość zorganizowaną, której symbolami stały się zamachy na sędziów śledczych, Giovanni Falcone i Paolo Borsellino. Natomiast urząd chorwacki jest przykładem determinacji władz państwa aspirującego do członkostwa w Unii Europejskiej.

Na zakończenie tej przedmowy trzeba zaznaczyć, iż przedstawiony tu autorski projekt niewątpliwie wymaga dalszej dyskusji, jak też dopracowania (zwłaszcza w sferze uregulowań dotyczących statusu pracowniczego i zagadnień socjalnych prokuratorów Biura PZ). Autor niniejszego opracowania nie rości sobie bowiem prawa do nieomyślności, jak też niewątpliwie nie posiada pełnych kompetencji legislacyjnych. Nawet jednak jeśli zamieszczony koncept jest niedoskonały, to warto potraktować go jako gotowy przyczynek do projektu wzmocnienia polskiego modelu zwalczania przestępczości zorganizowanej.

13.2. Uzasadnienie projektu ustawy.

Przepisy ogólne

Ustawa, tworząc Biuro PZ, pozostawia je jako element struktury Prokuratury, gdyż nie ma poważnych argumentów za jego całkowitym oddzieleniem. Prokuratorzy Biura mają spełniać tę samą podstawową funkcję Prokuratury, co prokuratorzy pozostałych jednostek i komórek organizacyjnych, a jedynie na szczególnym, specyficznym polu zwalczania przestępczości. Dyrektor Biura, a za nim prokuratorzy Biura, pozostają podporządkowani w granicach projektu ustawy oraz ustawy o prokuraturze Prokuratorowi Generalnemu. Jednocześnie, specyfika działalności Biura, jego ranga oraz wyodrębnienie nakazują, aby Dyrektor Biura posiadał status Zastępcy Prokuratora Generalnego. Jest to rozwiązanie odpowiadające dzisiejszemu stanowi, w którym jeden z Zastępców Prokuratora Generalnego nadzoruje pion przestępczości zorganizowanej. Te same argumenty przemawiają za nie nadawaniem (z dwoma wyjątkami) uprawnień władczych w stosunku do Dyrektora Biura pozostałym jego zastępcom i nadaniem ich wyłącznie Prokuratorowi Generalnemu.

Ustawa wyodrębnia podstawowe oraz inne zadania Biura PZ. Do zadań podstawowych zaliczono te, które do tej pory realizowały wydziały PZ. Ważną nowością jest natomiast wprowadzenie możliwości występowania przez prokuratorów Biura przed Sądem Najwyższym w sprawach prowadzonych na etapie postępowania przygotowawczego przez Biuro. Z jednej strony sprzyjać to będzie reprezentowaniu Prokuratury przez tych prokuratorów którzy – z reguły jako autorzy aktu oskarżenia – są najbardziej zainteresowani i zorientowani w zawiłościach spraw (bardzo często rozległych i trudnych). Z drugiej wymuszać będzie na prokuratorach w sposób naturalny podwyższanie swoich kompetencji zawodowych w wymiarze oskarżycielskim, związane ze sporządzaniem środków odwoławczych i występowaniem przed najwyższym organem sądownictwa powszechnego RP.

W art.2 ust.2 sformułowano pozostałe zadania Biura PZ, które służyć mają maksymalizacji osiągnięcia celów, dla jakich Biuro zostaje powołane.

W art.2 ust.3 sformułowano zasadę właściwości niewyłącznej, umożliwiającą prowadzenie spraw z zakresu właściwości Biura także przez inne jednostki organizacyjne Prokuratury, jeżeli zajdą ku temu istotne powody.

Mając na względzie wagę zadań realizowanych przez Biuro PZ, a także konieczność zapewnienia możliwej przejrzystości jego działań i sprawowania właściwej kontroli, w art.3 ustalono, iż Dyrektor Biura PZ winien corocznie składać sprawozdanie z działalności Biura Prokuratorowi Generalnemu oraz za jego pośrednictwem najwyższym władzom państwa.

Artykuły 4 i 5 przewidują utworzenie Departamentu Krajowego, jako centrali Biura PZ, odpowiadającej hierarchicznie szczeblowi Prokuratury Generalnej oraz Wydziałów w poszczególnych regionach kraju, na szczeblu odpowiadającym prokuraturom apelacyjnym. Takie ukształtowanie ustawowe definitywnie likwiduje absolutnie marginalny, ale rzeczywisty, problem rozstrzygnięcia zażaleń na niektóre decyzje procesowe (aktualnie chodzi o dwa typy postanowień przewidzianych w kodeksie postępowania karnego) przez prokuratora nadrzędnego, albowiem prokuratorzy pełniący obowiązki w Departamencie Krajowym będą prokuratorami nadrzędnymi wobec prokuratorów w Wydziałach Biura.

Nazwa tych Wydziałów jest kwestią wyboru jednego z wariantów. Wydziały te będą istnieć w największych miastach, będących aktualnie siedzibami prokuratur apelacyjnych. W szczególnych sytuacjach (nasilenie przestępczości, duże odległości geograficzne), wynikających z uwarunkowań lokalnych, ustawa przewiduje przy akceptacji Prokuratora Generalnego możliwość utworzenia kolejnych Wydziałów. Taka potencjalna możliwość może ujawnić się przykładowo w odniesieniu do Olsztyna, Koszalina lub też obszaru Śląska.

Z uwagi na wyodrębnienie Biura PZ od pozostałej części Prokuratury oraz wprowadzenie zasady mianowania prokuratorów Biura na stałe, a zatem utraty na ten czas przez nich uprawnień wyborczych w dotychczasowych jednostkach

organizacyjnych Prokuratury, konieczne jest utworzenie organu przedstawicielskiego samorządu prokuratorskiego, co też czyni art.6.

Przepis artykułu 7 definiuje zasady symboliki wizualnej działalności Biura, która ma znaczenie dla budowy powagi i prestiżu instytucji. Z tego też względu dopuszcza się – na wzór Centralnego Biura Śledczego KGP - zaprojektowanie i stosowanie stosownego logo, prócz godła państwowego.

Kierownictwo Biura

Biurem PZ kieruje jego Dyrektor w randze Zastępcy Prokuratora Generalnego. Z uwagi na specyficzną rolę tego Zastępcy, jak również konieczność relatywnie szybkiej weryfikacji umiejętności kierowania szczególną instytucją kadencja Dyrektora została określona na okres 4 lat, z możliwością jej bezpośredniego powtórzenia jeden raz. Takie ukształtowanie kadencyjności zapewni możliwość szybszej wymiany na stanowisku kierowniczym osoby, która nie podołała temu zadaniu, ale zapewnia również możliwość przedłużenia kierowania Biurem przez osobę, która wykaze się szczególnymi predyspozycjami lub osiągnięciami na tym stanowisku.

Uznano również, że maksymalny 8-letni okres (dwie kadencje) kierowania Biurem przez tę samą osobę w sposób nieprzerwany jest wystarczający. W demokratycznym państwie i w nowoczesnej instytucji dana osoba nie powinna pozostawać nadmiernie długo na tego typu stanowisku, nie pochodzącym z wyboru obywateli, a dysponującym szerokimi uprawnieniami. Ustawa jednak nie zamyka drogi do ponownego ubiegania się o stanowisko Dyrektora Biura przez osobę, która po opuszczeniu tego stanowiska nie zajmowała go następnie przez co najmniej jedną kadencję.

Uznano, że powołanie Dyrektora Biura, jako Zastępcy Prokuratora Generalnego, winno pozostawać w wyłącznej gestii Prokuratora Generalnego, który ma prawo wedle swego uznania kształtować politykę personalną na stanowiskach kierowniczych w Prokuraturze bezpośrednio mu podlegających. Równocześnie zasadnym jest, by przed podjęciem decyzji zasięgał on na temat

kandydata lub kandydatów niewiążącej opinii Krajowej Rady Prokuratury oraz zgromadzenia prokuratorów Biura.

Dla zapewnienia ciągłości kierowania Biurem przyjęto zasadę, że kadencja dotychczasowego Dyrektora Biura kończy się z dniem objęcia stanowiska przez nowego Dyrektora.

Dla przedterminowego odwołania Dyrektora Biura zastosowano odesłanie do przepisów regulujących tego typu opróżnienie stanowiska Prokuratora Generalnego, ujętych w art.10d ust.2 ustawy o prokuraturze, albowiem przepis ten w sposób racjonalny określa przesłanki odwołania i gwarantuje stabilność pełnienia urzędu, w sposób wolny od pozamerytorycznych wpływów. Jednocześnie dla zapewnienia przejrzystości i zobiektywizowania procedury odwoławczej decyzję odwołującą przekazano w ręce organu kolegialnego, stojącego na straży niezależności Prokuratury, tj. Krajowej Rady Prokuratury.

W art.9 sformułowano indywidualne kryteria, jakie winien spełnić kandydat na Dyrektora Biura. Konieczność posiadania stopnia co najmniej prokuratora prokuratury apelacyjnej lub Naczelnej Prokuratury Wojskowej (z uwagi na trójszczeblowość Prokuratury wojskowej, w przeciwieństwie do czterech szczebli Prokuratury powszechnej) oraz co najmniej 10-letni staż na stanowisku prokuratora (a więc z wyłączeniem pełnienia obowiązków asesora Prokuratury) zapewniają odpowiedni stopień doświadczenia zawodowego. Jednocześnie uznano za zasadne wprowadzenie zapisu, że kandydat winien nieprzerwanie pełnić obowiązki prokuratora co najmniej 5 lat bezpośrednio przed złożeniem wniosku o powołanie na stanowisko Dyrektora. Zapewni to, że stanowisko takie obejmie wyłącznie taka osoba, która zna z bieżącego doświadczenia specyfikę i realia pracy prokuratora. Temu samemu – ze względu na specyfikę pionu zwalczania przestępczości zorganizowanej – służy wprowadzenie obowiązku co najmniej 3-letniego doświadczenia kandydata w pracy Biurze PZ (albo w dotychczasowym pionie PZ), albo 5-letniego w wojskowej prokuraturze okręgowej (dłuższego, ze względu na brak specjalistycznego pionu PZ w Prokuraturze wojskowej).

Podobne, choć łagodniejsze kryteria projekt wprowadza w odniesieniu do Zastępców Dyrektora Biura, których powinno być dwóch. Jednocześnie ustawa zastrzega, że w 3-osobowym kierownictwie Biura może w tej samej kadencji znaleźć się najwyżej jeden prokurator wywodzący się z Prokuratury wojskowej, co również jest podyktowane brakiem specjalizacji tej Prokuratury w zwalczaniu przestępczości zorganizowanej.

W art.10 ustalono tryb powoływania Zastępców Dyrektora Biura, kładąc nacisk na zdecydowanie większą elastyczność w ich powoływaniu i odwoływaniu. W zamian za to w odniesieniu do Zastępców nie ma konieczności wprowadzania ograniczenia liczby kadencji. W uznaniu kompetencji danej osoby kolejni Dyrektorzy Biura mogą uznać za właściwe pozostawienie jej na stanowisku swego Zastępcy.

W art.11 ustalono skład kierownictwa Wydziałów Śledczych Biura PZ, również kierując się zasadą elastyczności w powoływaniu i odwoływaniu przez Dyrektora Biura osób na stanowiska funkcyjne. Istotną zmianą jest rezygnacja w sferze nomenklatury z pojęcia „naczelnik wydziału” na rzecz Szefa Wydziału. Podyktowane jest to unowocześnieniem tej terminologii, a także faktem, że w dotychczasowej strukturze Prokuratury stanowisko naczelnika wydziału odpowiada kierowaniu jedynie komórką organizacyjną działającej w terenie jednostki organizacyjnej Prokuratury (np. Wydziału do Spraw Przestępczości Zorganizowanej i Korupcji prokuratury apelacyjnej). Tymczasem Wydziały Śledcze uzyskują samodzielność i status równoważny prokuratorom apelacyjnym, kierowanym przez prokuratorów apelacyjnych.

W art.12 ustalono kryteria indywidualne dla powołania na stanowisko Szefa Wydziału Śledczego. Uznano, że minimum w postaci stopnia służbowego prokuratora powszechnej lub wojskowej prokuratury okręgowej oraz 3-letni staż w Biurze PZ lub w wojskowej prokuraturze okręgowej jest wystarczający, a finalnie Dyrektor Biura będzie dysponował znacznie szerszymi kadrowo możliwościami obsadzenia tych stanowisk, także spośród prokuratorów o jeszcze większym stażu i doświadczeniu zawodowym.

Uznano równocześnie, że nie ma potrzeby wprowadzania dodatkowych kryteriów dla Zastępcy Szefa Wydziału, poza obowiązkiem bycia prokuratorem Biura powołanym na stałe.

Prokuratorzy Biura

Niezwykle ważnym, choć nie jedynym, elementem zapewnienia ustawowo dekretowanej niezależności prokuratorskiej, rozumianej jako kierowanie się wyłącznie literą obowiązującego prawa w realizacji zadań służbowych, dla osiągnięcia celów przez to prawo wyznaczonych, jest zapewnienie stabilności zatrudnienia. Dotychczas w strukturze Prokuratury wymóg ten – poza poziomem prokuratury rejonowej – w dużej mierze nie jest realizowany. Po pierwsze, prokurator może zostać bez czytelnych kryteriów arbitralną decyzją przełożonego odwołany z wydziału prokuratury okręgowej lub prokuratury apelacyjnej, w której prowadzi śledztwo i przeniesiony do innego wydziału. Po drugie, identyczna sytuacja dotyczy prokuratorów delegowanych z niższych jednostek organizacyjnych Prokuratury do prowadzenia postępowań przygotowawczych w jednostce nadrzędnej.

Ustawa wprowadza podstawową zasadę, że prokuratorzy wykonujący obowiązki prokuratorskie w Biurze PZ muszą uzyskać gwarancje stabilności swego zatrudnienia. Utrata tego stanowiska może wynikać tylko z jasno określonych w ustawie przyczyn. Dla uzyskania tego statusu muszą jednak nastąpić uprzednio dwa zdarzenia:

- kandydat do Biura musi pozytywnie przejść procedurę konkursu na stanowisko Biura oraz
- kandydat musi przejść ostatecznie sprawdzający jego kwalifikację i postawę okres powołania na próbę

W art.13 wskazano indywidualne kryteria, które umożliwiają ubieganie się o przejście do pracy w Biurze PZ. Uznano, że winno być ono dostępne prokuratorom wszystkich szczebli, pod warunkiem wyróżniania się przez nich w pracy prokuratorskiej. Nie ma żadnych istotnych przesłanek, by dostęp ten zamykać zwłaszcza przez prokuratorami prokuratur rejonowych, często ludźmi

młodymi, gdyż ewentualne mniejsze doświadczenie zawodowe mogą oni rekompensować takimi cechami, jak dynamizm, brak rutyny, otwartość i nieszablonowość w działaniu. Są to cechy wartościowe w obliczu spraw, z którymi stykają się i stykać będą prokuratorzy zajmujący się zwalczaniem przestępczości zorganizowanej. Wymóg minimalny w postaci 3-letniej pracy na stanowisku prokuratora prokuratury rejonowej (bez zaliczania ok. 2-letniego okresu asesury prokuratorskiej) daje jednak gwarancje, że do Biura PZ i tak trafią - poza sytuacjami nadzwyczajnymi, które ustawa dopuszcza – prokuratorzy o co najmniej 5-letnim doświadczeniu w samodzielnych prowadzeniu i nadzorowaniu postępowań przygotowawczych.

W art.14-16 ukształtowano sposób przejścia do pracy z Biurze PZ w taki sposób, aby miał on charakter transparentny, obiektywny i sprawiedliwy. Przede wszystkim ustawa stawia wymóg każdorazowej organizacji konkursu na wolne stanowisko w Biurze. Skład komisji również ustalono w ten sposób, by ostateczna decyzja była maksymalnie wolna od ewentualnych powiązań lokalnych. Dyrektor Biura musi powołać kandydata na okres próbny, jeżeli uzyskał on pozytywną opinię komisji rekrutacyjnej, natomiast nie jest zobligowany do wystąpienia o powołanie go na stałe po upływie okresu próbnego, ale w takiej sytuacji prokuratorowi przysługuje procedura odwoławcza do Prokuratora Generalnego.

Nie może budzić wątpliwości, że finalna decyzja o powołaniu prokuratora do Biura PZ na stałe winna pozostawać w gestii Prokuratora Generalnego, co podkreśla jego zwierzchnictwo nad tym wyodrębnionym pionem Prokuratury.

W art.17 (a także w art.18 ust.2) sformułowano zasadę, że od początku pracy w Biurze PZ, także w okresie powołania na próbę lub na czas oznaczony, prokuratorowi przysługuje wynagrodzenie należne prokuratorowi powołanemu na stałe. Świadczenie bowiem niższego wynagrodzenia za tę samą pracę miałyby charakter ewidentnie dyskryminujący.

W art.18 stworzono możliwość powołania prokuratora do Biura na czas określony z pominięciem procedury konkursowej. Może to jedna nastąpić wyłącznie do prowadzenia konkretnego postępowania przygotowawczego na

szczeblu Wydziału Śledczego lub do pełnienia obowiązków w Departamencie Krajowy. Takie rozwiązanie podyktowane jest koniecznością istnienia możliwości stworzenia lub poszerzenia zespołu prokuratorskiego przy szczególnie złożonych śledztwach, tak by nie zakłócać innych śledztw prowadzonych przez prokuratorów Biura. Z kolei powołanie czasowe do Departamentu Krajowego może być uzasadnione posiadaniem szczególnych kwalifikacji do wykonywania zadań w którymś z Wydziałów Departamentu lub w Gabinetce Dyrektora.

Odpowiednio długi łączny staż w ramach powołania na czas określony – w tym wypadku 3-letni – upoważnia do ubiegania się o powołanie na stałe bez konieczności przeprowadzania postępowania konkursowego oraz odbycia okresu próbnego. Nie stoi to na przeszkodzie wcześniejszemu ubieganiu się o taką nominację w procedurze konkursowej.

Ustawa w art.19, jako naturalną konsekwencję wyodrębnienia pionu PZ z ogólnej 4-szczeblowej struktury Prokuratury i wprowadzenie mechanizmu powołania prokuratora do Biura PZ, umożliwia tym prokuratorom w czasie służby prokuratorskiej w Biurze, wraz ze spełnieniem przesłanek ustawowych określonych w ustawie o prokuraturze, awans zawodowy na wyższy stopień prokuratorski (np. z prokuratora prokuratury rejonowej na prokuratora prokuratury okręgowej). Byłoby bowiem sprzeczną z Konstytucją dyskryminacją zamknięcie drogi do takiego awansu przez fakt przejścia do pracy w Biurze. Jednocześnie takie rozwiązanie podkreśla nadal istniejący związek Biura PZ i zatrudnionych w nim prokuratorów z Prokuraturą jako instytucją.

Prawa, obowiązki oraz odpowiedzialność dyscyplinarna prokuratorów

W związku z faktem, że projektowana ustawa nie tworzy odrębnej kategorii prokuratorów, lecz wyodrębnia jedynie określony pion zadaniowy Prokuratury, z uwagi na wagę realizowanych celów, do prokuratorów Biura PZ nadal zastosowanie ma szereg przepisów wynikających z podstawowego aktu prawnego dla statusu tej grupy zawodowej, jakim jest ustawa o prokuraturze. Ustawa wprowadza jedynie kilka koniecznych specyficznych regulacji, wynikających z całej konstrukcji organizacyjnej Biura PZ. Dekretuje to art.20.

W art.21 wyodrębniono dwie kategorie, obligatoryjnych i fakultatywnych przesłanek odejścia lub usunięcia prokuratora z Biura. Jasne, czytelne wyodrębnienie tych kryteriów jest jak najbardziej pożądane. Od decyzji o odwołaniu wprowadzono procedurę skargową do Krajowej Rady Prokuratury, jako organu czuwającego nad prawidłowością funkcjonowania Prokuratury.

Odwołanie prokuratora z Biura PZ może mieć jeden z trzech skutków:

- przeniesienie do jednostki Prokuratury odpowiadającej jego stopniowi służbowemu (do prokuratury rejonowej, okręgowej, apelacyjnej lub Generalnej), gdzie obejmie obowiązki służbowe wyznaczone przez kierownika tej jednostki;
- wydalenie z Prokuratury, jeżeli taka kara została orzeczona w postępowaniu dyscyplinarnym;
- przeniesienie w stan spoczynku

W art.23-25 stworzono mechanizm okresowej weryfikacji poziomu wykonywania obowiązków zawodowych przez prokuratorów Biura (analiza kwalifikacji), z wyjątkiem prokuratorów pełniących obowiązki w Departamencie Krajowym. Samo zakwalifikowanie do pracy w Biurze PZ nie stanowi bowiem gwarancji prawidłowego wykonywania obowiązków prokuratorskich. Mechanizm ten jednak nie ma na celu stworzenia nazbyt łatwej ścieżki do usunięcia prokuratora z Biura PZ, lecz zmobilizowania do utrzymywania stałego odpowiednio wysokiego poziomu jakości pracy i kompetencji zawodowych.

W tym celu, po pierwsze, ustawa określa bardzo szeroki zakres kryteriów oceny prokuratury, celem uzyskania jak najszerszego obrazu jego pracy i kompetencji. Po drugie, oceny dokonuje się w dużych odstępach czasowych (5-7 lat). Z jednej strony podyktowane jest to długotrwałością wielu postępowań przygotowawczych prowadzonych w pionie PZ, a niemożliwa jest rzetelna ocena bez pozyskania przedmiotu oceny w postaci pełnej całości, jaką są przynajmniej kilka zakończonych postępowań. Z drugiej, ze zmniejszenia presji i dyskomfortu wynikającego ze zbyt częstego poddawania ocenie. Po trzecie, uzyskanie negatywnej oceny nie dyskwalifikuje prokuratora, lecz rodzi potrzebę ponownej,

tym razem szybszej weryfikacji jego postawy zawodowej. Ma on 2 lata na poprawę jakości swej pracy. Po czwarte, ocenianemu prokuratorowi służy prawo zapoznania się z raportem z analizy oraz zgłoszenia zastrzeżeń. Po piąte, nawet dwukrotne uzyskanie oceny negatywnej nie stanowi bezwzględnej przyczyny odwołania prokuratora z Biura, lecz pozostaje to do uznania Dyrektora Biura oraz Prokuratora Generalnego.

Dla zachowania niezbędnego obiektywizmu analizy oraz uniknięcia zarzutu, iż prokuratorzy Biura oceniają się wzajemnie we własnym gronie ustawa wprowadza dwa mechanizmy:

- w skład zespołu oceniającego wchodzi zawsze przedstawiciel Prokuratora Generalnego, nie będący prokuratorem Biura oraz
- każdy członek zespołu oceniającego ma prawo zgłoszenia zdania odrębnego do raportu końcowego.

Po pierwszej analizie zakończonej finalnie oceną pozytywną po kolejnym upływie 5-7 lat prokurator poddawany jest kolejnej ocenie. Jeżeli i ona zakończy się oceną pozytywną, ustawa wprowadza zasadę, że więcej analiz w stosunku do danego prokuratora nie przeprowadza się, chyba że zażąda tego Prokurator Generalny lub Dyrektor Biura. W takim wypadku ponowne żądanie przeprowadzenia analizy, jeżeli zakończyła się ona pozytywnie, nie może nastąpić wcześniej niż po 7 latach, co ma zapobiec sytuacji ewentualnego „nękania” prokuratora analizą zarządzaną w trybie nadzwyczajnym.

Przepisy art.26-30 dotyczą spraw związanych z wynagrodzeniem prokuratorów Biura i innymi świadczeniami oraz z ich ewentualnym delegowaniem do innych obowiązków służbowych. Przepisy te w szczególności wymagają przeanalizowania i dopracowania na etapie ewentualnych prac legislacyjnych.

Przepisy art.31-34 doprecyzowują, wobec zastosowania formuły powołania prokuratorów do Biura (na stałe, na czas oznaczony lub na okres próbny), kto z przełożonych (Dyrektor Biura) korzysta z uprawnień i wykonuje obowiązki

związane z pozazawodową aktywnością prokuratorów, ze składaniem przez nich oświadczeń majątkowych, z przyznawaniem odszkodowań za wypadek przy pracy, z odpowiedzialnością dyscyplinarną. W dotychczasowej strukturze Prokuratury uprawnienia te przysługują wobec podległych prokuratorów Prokuratorowi Generalnemu oraz prokuratorom apelacyjnym i prokuratorom okręgowym.

Ponadto w art.32 ust.2 i ust.3 wprowadzono dwa istotne *novum* w stosunku do prokuratorów Biura. Po pierwsze, prokurator Biura niezależnie od obowiązku corocznego składania oświadczeń majątkowych, musi złożyć dodatkowe oświadczenie, które określa jego stan majątkowy na moment decyzji inicjującej lub przedłużającej okres jego pracy w Biurze. Po drugie, uznano, że prokurator pełniący obowiązki z Biurze PZ – inaczej niż pozostali prokuratorzy – winien również składać oświadczenie o znanym mu majątku odrębnym ewentualnego współmałżonka, albo osoby, z którą pozostaje w stałym pożyciu (konkubinacie). Takie uregulowanie podyktowane jest bezwzględną koniecznością zapewnienia – oprócz innych czynników, jak na przykład poziom zarobków - maksymalnego zabezpieczenia działalności Biura przed zagrożeniem korupcyjnym, ze względu na wagę i charakter jego zadań ustawowych.

W art.35 sformułowano zasadę, że każdy rok pracy w Biurze PZ liczy się za okres 1,5 roku do podstawy obliczenia wymiaru zwiększonego urlopu przysługującego wszystkim prokuratorom oraz podstawy obliczenia momentu do uzyskania kolejnych nagród jubileuszowych z tytułu długoletniej pracy. Te przywileje podyktowane są szczególnym charakterem pracy przy prowadzeniu postępowań w pionie przestępczości zorganizowanej, które z reguły charakteryzują się rozległością i wielowątkowością, często wiążą się z wieloma wyjazdami służbowymi ze szkodą dla czasu i życia prywatnego prokuratorów, a niekiedy generują zagrożenie bezpieczeństwa osobistego.

W art.36 ustawa *expressis verbis* przewiduje zasady udzielania prokuratorom Biura ochrony osobistej. Prokuratorzy Ci bowiem są indywidualnie szczególnie narażeni na zagrożenie życia i zdrowia ze strony świata

przestępczego. W związku z tym ustawa wprowadza także pewne ułatwienia w dostępie prokuratorów Biura do broni palnej dla ochrony osobistej.

Ponadto, mając na względzie znaczenie zadań Biura PZ oraz przy jego sprawnym funkcjonowaniu – będącym w dużej mierze pochodną właściwego nim kierowania - stopień zagrożenie dla interesów przestępczych, w tym także dla organizacji terrorystycznych i ekstremistycznych, ustawa zalicza Dyrektora Biura do kategorii osób objętych stałą ochroną funkcjonariuszy Biura Ochrony Rządu.

Departament Krajowy

W art.37-42 ustawa określa strukturę i zakres zadań Departamentu Krajowego. Komórka ta stanowi centralę Biura i jej szczebel nadrzędny nad Wydziałami Śledczymi. Zatem prokuratorzy Departamentu stanowić będą nadzór instancyjny w rozumieniu przepisów kpk nad działalnością prokuratorów Wydziałów Śledczych, rozpatrując odwołania od ich decyzji procesowych, w tych wypadkach w których kodeks postępowania karnego, zastrzega rozpoznanie zażalenia przez prokuratora nadrzędnego. Będzie to jednak rola marginalna, albowiem taka kompetencja przysługuje zaledwie w dwóch mniej istotnych sytuacjach (zażalenie na nie powiadomienie o wszczęciu postępowania przygotowawczego oraz zażalenie na decyzję prokuratora w przedmiocie przyznania kosztów, podlegające dodatkowo kontroli sądowej) . Pozostałe skargi odwoławcze rozpoznawane są przez sądy.

Główną rolą Departamentu Krajowego będzie zatem właściwa organizacja, koordynacja i nadzór nad pracą Wydziałów Śledczych oraz zapewnienie realizacji pozostałych zadań Biura PZ.

W tym celu ustawa wyróżnia sześć komórek organizacyjnych Departamentu Krajowego:

- Gabinet Dyrektora, zajmujący się obsługą działalności Dyrektora Biura i jego Zastępców, a także wykonujący zadania w zakresie:

- współpracy z poszczególnymi komórkami organizacyjnymi Prokuratury Generalnej, w celu zapewnienie harmonijnego współdziałania obu pionów Prokuratury, a także zapewnienia spójnych standardów ochrony prawa i ścigania przestępstw,
- rozwijania współpracy z innymi instytucjami (np. Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Główny Inspektor Informacji Finansowej, Komenda Główna Policji itp.),
- analizowania i przygotowywania opinii w zakresie aktów prawnych, których zakres merytoryczny dotyczy zadań ustawowych Biura PZ lub sposobu ich realizacji,
- przygotowywanie sprawozdania z działalności Biura,
- przygotowywanie projektu budżetu Biura i nadzór nad jego realizacją,
- rozpatrywanie innych, niż środki odwoławcze, skarg wnoszonych na działalność prokuratorów Biura;
- Wydział Nadzoru, realizujący bezpośrednio nadzór konsultacyjny nad pracą Wydziałów Śledczych, w tym rozpatrujący odwołania w trybie instancyjnym według przepisów kpk oraz monitorujący i rozwijający współpracę z ośrodkami naukowymi i badawczo - rozwojowymi, prowadzącymi prace w dziedzinach i w zakresie związanych z zadaniami ustawowymi Biura;
- Wydział Operacji Specjalnych, zajmujący się:
 - wykonywaniem, w sprawach wchodzących w zakres zadań Biura PZ, czynności zastrzeżonych dla prokuratora związanych z nadzorem nad czynnościami operacyjno – rozpoznawczymi, np. kontrolą operacyjną, przesyłką niejawnie nadzorowaną itp.
 - przygotowywaniem projektów decyzji Prokuratora Generalnego w przedmiocie wyrażenia zgody na wystąpienie do sądu o zgodę na dopuszczenie dowodu z zeznań świadka koronnego, bez względu na jednostkę organizacyjną Prokuratury, która o zgodę taką występuje; ma to na celu zapewnienie jednolitej praktyki i nadzoru stosowania tej nadzwyczajnej instytucji procesowej;

- wykonywaniem czynności zastrzeżonych dla prokuratora w toku operacji specjalnej z udziałem tajnego agenta, której regulację szczegółową zawierają art. 47-53 projektowanej ustawy,
- monitorowaniem zagrożeń prokuratorów, związanych z pełnieniem obowiązków służbowych przez prokuratorów Biura oraz inicjowaniem środków przeciwdziałających tym zagrożeniom,
- wykonywaniem innych zadań szczególnych, powierzonych przez Dyrektora Biura;
- Wydział Analiz i Koordynacji, prowadzący prace w zakresie:
 - tworzenia warunków, w tym niezbędnych baz danych, ułatwiających współpracę Wydziałów Śledczych w realizacji zadań Biura, a zwłaszcza prowadzenia postępowań przygotowawczych, z uwagi na częsty wymiar ponadregionalny działalności grup przestępczych,
 - wykonywania analiz szczegółowych określonych aspektów zwalczania przestępczości zorganizowanej, terroryzmu i korupcji,
 - zapewnienia całokształtu obsługi informatycznej działalności Biura, co jest związane m.in. z wyżej wskazanym tworzeniem odpowiednich baz danych;
- Wydział Międzynarodowy, prowadzący obsługę współpracy międzynarodowej Biura PZ
- Wydział Kadr, zajmujący się całokształtem polityki i czynności Biura w sferze obsady i obsługi kadrowej.

Zgodnie z wymogami ustawy o prokuraturze, w art.40 jednoznacznie wskazano, że Dyrektor Biura pełni rolę bezpośredniego prokuratora przełożonego wobec prokuratorów Departamentu.

W art.41 ustalono kryteria mianowania prokuratorów do pełnienia obowiązków służbowych w Departamencie Krajowym. W ust.1 pkt 1 przyjęto jako kryterium pierwsze formalne, alternatywnie, 3- letni staż w Biurze PZ (bez względu na służbowy stopień prokuratorowski), albo co najmniej stopień służbowy prokuratora prokuratury apelacyjnej. Takie ukształtowanie zapewni zatrudnienie w Departamencie prokuratorów znających specyfikę pracy w pionie

przestępczości zorganizowanej, lub o odpowiednim doświadczeniu zawodowym. Drugim, niezbędnym kryterium, o charakterze materialnym, jest posiadanie właściwych kwalifikacji oraz doświadczenia (zwłaszcza w razie kilku kandydatów do objęcia danego stanowiska) zawodowego wymaganego do pełnienia obowiązków w Departamencie.

W ust.2 artykułu 41 sformułowano ważną zasadę, że przez okres pierwszych dwóch lata pracy w Departamencie Krajowym prokurator nie może zostać przeniesiony do innej komórki organizacyjnej, niż ta do której został powołany. Takie rozwiązanie minimalizuje zagrożenie powołania do Departamentu osoby, która nie spełni kryteriów fachowości niezbędnej do pracy w danej komórce. Jedynym odstępstwem od tej zasady jest sytuacja powołania prokuratora w czasie tych 2 lat na stanowisko Dyrektora Biura lub jednego z jego Zastępców, dla których to stanowisk sformułowane są dodatkowe wymagania zawodowe.

Szczegółowe zasady funkcjonowania Departamentu Krajowego zostaną określone w zarządzeniu Prokuratora Generalnego, o czym przesądza art.42 ustawy.

Działalność Wydziałów Śledczych

Podstawowymi, terenowymi jednostkami organizacyjnymi Biura PZ będą Wydziały Śledcze (inne proponowane nazwy, to Wydział Regionalny lub Specjalny), zajmujące się realizacją podstawowych zadań Biura, a więc prowadzeniem i nadzorowaniem postępowań przygotowawczych w zakresie tematyki przynależnej Biuru oraz reprezentowaniem w tych sprawach Prokuratury przed sądem.

Ponadto ustawa przewiduje dla Wydziałów Śledczych również kompetencje w zakresie realizacji obrotu zagranicznego w sprawach karnych, w tych sytuacjach, gdy porozumienia międzypaństwowe bilateralne lub wielostronne dopuszczają bezpośrednie występowanie o pomoc prawną z pominięciem szczebla ministerialnego.

Zgodnie z art.5 ust.2 Wydziały Śledcze stanowią niższy szczebel hierarchii służbowej, co oznacza, że prokuratorzy Departamentu Krajowego będą prokuratorami nadrzędnymi – zgodnie z art.45 § 1b kpk – wobec prokuratorów tych Wydziałów.

Zgodnie z art.43 do zadań wydziałów należy:

- 1) realizacja zadań, o których mowa w art.2 ust.1 w zakresie ich właściwości miejscowej – polegająca na prowadzeniu i nadzorowaniu przez prokuratorów postępowań przygotowawczych oraz występowaniu przed sądami powszechnymi w charakterze oskarżycieli publicznych;
- 2) współpraca międzynarodowa w realizacji przychodzących i wychodzących pomocy prawnych w sprawach karnych, w zakresie nie zastrzeżonym do wyłącznej właściwości Wydziału Międzynarodowego Departamentu Krajowego – polegająca na realizacji prawnego obrotu międzynarodowego w tych sytuacjach, gdy waga sprawy lub czynności nie wymaga udziału szczebla centralnego, a realizacja współpracy na szczeblu regionalnym usprawni i przyspieszy wykonanie pomocy. Zakres tej kompetencji powinien wyznaczyć Dyrektor Biura w porozumieniu z Dyrektorem Departamentu Współpracy Międzynarodowej Prokuratury Generalnej.
- 3) rozwijanie na szczeblu regionalnym współpracy z innymi instytucjami państwowymi, w zakresie których leży zwalczania przestępczości zorganizowanej, terroryzmu i korupcji (np. delegatury ABW, zarządy CBS KGP, delegatury CBA, oddziały Straży Granicznej) – poprzez nawiązywanie, utrzymywanie i rozwijanie kontaktów i współdziałania nie tylko w zakresie realizacji postępowań karnych, ale również profilaktyki przestępczości, polityki medialnej itp.
- 4) współdziałanie z właściwymi prokuratorami apelacyjnymi i prokuratorami okręgowymi w celu zapewnienia harmonijnej realizacji zadań Biura oraz pozostałych jednostek organizacyjnych Prokuratury – poprzez uzgadnianie i koordynowanie w niezbędnym zakresie działań związanych z realizacją ustawowych zadań Prokuratury.

W art.44, formułując obowiązek prokuratorów Wydziałów Śledczych występowania przed sądami w charakterze oskarżycieli publicznych, dodano również nowy w realiach Prokuratury zapis, iż prokuratorzy ci występują również w sprawach wynikających z aktów oskarżenia przez nich skierowanych, a zawisłych przed Sądem Najwyższym. Uzasadnienie dla tej formuły jest wielorakie. Po pierwsze, zapewni to udział przed sądem autora aktu oskarżenia, a przynajmniej prokuratora tego samego pionu Prokuratury aż do końca postępowania sądowego, bez względu na którym szczeblu judykacyjnym zapadnie orzeczenie. Po drugie, konieczność występowania przez najwyższym organem sądowym w Polsce będzie mobilizować i wymuszać na prokuratorach doskonalenie umiejętności zawodowych. Po trzecie, odciąży to prokuratorów pozostałej struktury Prokuratury od zadań sądowych związanych z działalnością Biura PZ. Po czwarte, nie ma racjonalnego argumentu, dla którego przed Sądem Najwyższym nie mogliby występować prokuratorzy szczebla odpowiadającego prokuraturom apelacyjnym, co do których stosowane są wymogi odpowiedniego profesjonalizmu, skoro przed tym Sądem występować może każdy adwokat i radca prawny, bez względu na staż pracy i doświadczenie zawodowe.

Przepisy art.45 przewidują – w nawiązaniu do treści art.43 ust.1 pkt 2 – możliwość utworzenia w Wydziale Śledczym samodzielnie stanowiska do spraw obrotu międzynarodowego. Ponieważ sama realizacja obrotu nie stanowi czynności prokuratorskiej, ustawa zezwala na jego obsadzenie przez osobę nie posiadającą tego statusu, natomiast bezwzględnie legitymująca się udokumentowaną znajomością co najmniej języka obcego na odpowiednim poziomie.

Przepis art.46, w celu uniknięcia niejasności w związku z nomenklaturą przełożonych, którą posługuje się ustawa o prokuraturze, kodeks postępowania karnego oraz Regulamin wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych Prokuratury, jednoznacznie ustala, że szef Wydziału Śledczego jest bezpośrednim przełożonym pracujących w Wydziale prokuratorów.

Uprawnienia specjalne

w zakresie zwalczania przestępczości zorganizowanej, terroryzmu i korupcji

W rozdziale 6 projektowanej ustawy uregulowano trzy instrumenty zwalczania najpoważniejszej przestępczości. Przy czym dwa z nich mają charakter nowy (tajny agent, monitoring skazanych), zaś jeden stanowi istotną modyfikację tradycyjnej instytucji procesu karnego (zabezpieczenie majątkowe).

W art.47-53 ustalono zasady działalności tzw. agentów „pod przykryciem”, zwanych tu tajnymi agentami, tj. procedury umieszczenia w zorganizowanej grupie przestępczej funkcjonariusza Policji lub innej uprawnionej służby, pod odpowiednią „legendą”, który w ten sposób zbiera dowody przeciwko członkom grupy lub ułatwia ich gromadzenie przez organy dochodzeniowo – śledcze. Doświadczenia zagraniczne, zwłaszcza amerykańskie, pokazują, że ten sposób pracy organów ścigania stanowi wymierny i efektywny sposób zwalczania przestępczości zorganizowanej oraz terrorystycznej. Tego typu działalność prowadzona przez Policję i inne służby nie była do tej pory w Polsce praktycznie w ogóle uregulowana, a ewentualne operacje w tym zakresie były realizowane na podstawie art.19a (niejawne nabycie lub zbycie przedmiotów przestępczych lub wręczenie korzyści majątkowej, zwane potocznie choć nietrafnie „prowokacją policyjną”) i art.19b ustawy o Policji (przesyłka niejawnie nadzorowana), które jednak zasadniczo są inaczej ukierunkowane, na częściowo inne cele. Ustawa stara się stworzyć odpowiedni mechanizm, który musi być spełniać następujące wymagania:

- prowadzić do maksymalizacji zysku z operacji w postaci zgromadzenia odpowiedniego materiału dowodowego,
- minimalizować zagrożenie dla praw i wolności obywateli, oraz
- stwarzać na tyle, na ile to możliwe, warunki dla bezpiecznego działania tajnego agenta.

Główne zasady operacji „pod przykryciem” formułuje art.47, stanowiąc, że może ona zostać wdrożona wyłącznie decyzją Prokuratora Generalnego na podstawie wniosku organu kierowniczego uprawnionej służby, tj. Policji (w tym samodzielnie Centralnego Biura Śledczego), Agencji Bezpieczeństwa

Wewnętrznej lub Straży Granicznej. Do katalogu podmiotów uprawnionych do prowadzenia operacji z wykorzystaniem tajnego agenta nie włączono Centralnego Biura Antykorupcyjnego, uznając że korupcja, której zwalczanie jest głównym zadaniem tego Biura, nie stanowi sama w sobie celu działalności zorganizowanych grup lub związków przestępczych, a jedynie bywa środkiem towarzyszącym niektórym zasadniczym przestępstwom popełnianym przez te grupy.

Zadaniem operacji specjalnej jest zebranie dowodów lub ułatwienie ich zebrania w celu ujawnienia okoliczności działania zorganizowanej grupy lub związku przestępczego, a w szczególności wykrycia członków grupy i osób z nimi współdziałających w popełnianiu przestępstw, ujawnienia popełnionych przestępstw oraz zapobieżenia dalszym przestępstwom. Zatem efektem działań tajnego agenta może być zarówno złożenie przez niego zeznań w charakterze świadka na okoliczności funkcjonowania grupy lub związku, do którego został wprowadzony, jak też, obok lub zamiast tego, wskazanie przez niego organom postępowania innych źródeł dowodowych

Operacja specjalna co do zasady nie powinna trwać ponad niezbędną miarę, tak z uwagi na zagrożenie dla funkcjonariusza pełniącego rolę tajnego agenta, jak i z uwagi na koszty. Z drugiej strony zbyt szybkie zakończenie akcji łatwo może prowadzić do niezadowolających efektów. Wymaga to znalezienia odpowiedniej równowagi między tymi racjami. Jako odpowiedź projekt ustawy proponuje zarządzanie operacji przy dwóch obwarowaniach: na czas określony oraz nie przekraczający 1 roku. Jeżeli jednak specjalne okoliczności będą za tym przemawiać, operacja może zostać przedłużona na dalsze oznaczone okresy. Maksymalny, nieprzekraczalny czas trwania operacji specjalnej może wynieść 3 lata.

W ramach mechanizmu kontrolnego stosowania tej instytucji ustaw w art.47 ust.4 (a także w art.48 ust.3 – w przypadku operacji nagłej) wprowadza obowiązek przedłożenia po zakończeniu operacji raportu Prokuratorowi Generalnemu, niezależnie od sposobu wykorzystania efektów operacji w postępowaniu karnym.

W art. 48 przewidziano możliwość uruchomienia działań tajnego agenta w ramach operacji nagłej, gdy nadzwyczaj korzystne okoliczności powodują możliwość natychmiastowego skutecznego jej zainicjowania, a zwłoka w ramach normalnej procedury groziłaby utratą tej możliwości. W tym wypadku Komendant Główny Policji, Dyrektor CBS, Szef ABW lub Komendant Straży Granicznej byłby upoważniony do podjęcia decyzji o jej rozpoczęciu, z obowiązkiem bezzwłocznego powiadomienia Prokuratora Generalnego za pośrednictwem Dyrektora Biura PZ. Prokurator Generalny natomiast w terminie 14 dni podejmowałby decyzję o zatwierdzeniu operacji, lub też o natychmiastowym jej zakończeniu.

W art.49 sformułowano szczegółowe wymogi co do zawartości wniosku o zarządzenie operacji specjalnej. Te same wymogi, adekwatnie do sytuacji, dotyczą wniosku o przedłużenie okresu realizacji operacji.

W art.50 sformułowano zasady nadzoru z ramienia Prokuratury nad bieżącą realizacją operacji specjalnej. Będzie go sprawował wyznaczony prokurator w Wydziale Operacji Specjalnych Departamentu Krajowego Biura PZ. Przy czym podkreślić należy, że prokurator ten nie będzie pozostawał w kontakcie z tajnym agentem, co leży w gestii funkcjonariusza (oficera prowadzącego) Policji, ABW lub Straży Granicznej. Prokurator pełni funkcje doradczą – konsultacyjną, zwłaszcza pod kątem powodzenia procesu karnego, któremu służy operacja, a także śledzi w oparciu o przekazywane mu informacje jej przebieg i ocenia zasadność jej kontynuowania, o czym nie rzadziej niż co 3 miesiące informuje Dyrektora Biura PZ. Do prokuratora tego należy również prowadzenie rejestru czynów zabronionych popełnionych przez tajnego agenta, nie stanowiących przestępstwa, zgodnie z art.52.

W art.51 sformułowano zasadę, że tajnym agentem może być wyłącznie odpowiednio przeszkolony funkcjonariusz służby uprawnionej do przeprowadzenia operacji specjalnej. Jest to podstawowy wyróżnik tej instytucji od przestępcy - informatora Policji, działającego w grupie lub związku przestępczym i pozyskanego do współpracy. Ze względu na ryzyko dla bezpieczeństwa osobistego funkcjonariusza i skalę potencjalnych perturbacji dla

jego życia prywatnego, ustawa wprowadza zasadę wyrażenia przez niego zgody na udział w operacji. Z tych samych względów ustawa przewiduje możliwość udzielenia funkcjonariuszowi Policji, a także jego rodzinie ochrony i pomocy identycznej, jak dla świadków koronnych. Przy czym osobom najbliższym można będzie jej udzielić już w trakcie trwania operacji specjalnej, natomiast samemu funkcjonariuszowi, z oczywistych względów, dopiero po jej zakończeniu.

W art.52 ustalono niezwykle ważne zasady, na jakich tajny agent ma prawo do uczestniczenia w wykroczeniu lub przestępstwie w związku z udziałem w operacji specjalnej. Sytuacja, w której funkcjonariusz, który wszedł do grupy przestępczej, może być zmuszony lub nakłaniany - na przykład w celu sprawdzenia jego osoby - do popełnienia przestępstwa, jest łatwa do przewidzenia. Odmowa zaś udziału w takim przestępstwie może łatwo skutkować natychmiastowym wykluczeniem z grupy - a co za tym idzie fiaskiem operacji specjalnej - a nawet narażeniem życia tajnego agenta. Przewidując to, ustawa wprowadza specjalną regulację w tym zakresie, tym bardziej, że oparcie w takim przypadku działania tajnego agenta na uregulowaniu związanym ze stanem wyższej konieczności przewidzianym w kodeksie karny, wydaje się zbyt ogólne, nie wyznaczające ścisłych granic działania, a tym samym nie dość przystające do istoty operacji specjalnej.

Ustawa wprowadza następujące ścisłe zasady dopuszczalnego popełnienia czynu zabronionego, stanowiąc tym samym kontratyp ustawy:

- czyn może zostać podjęty (dokonany lub usiłowany) wyłącznie w celu zabezpieczenie tajnego agenta przed dekonspiracją jako funkcjonariusza organów ścigania,
- tajny w danej sytuacji usprawiedliwionej jej okolicznościami nie ma możliwości powstrzymania się od popełnienia takiego czynu,
- czyn nie może stanowić zbrodni, w rozumieniu kodeksu karnego,
- czyn nie może polegać na podżeganiu innej osoby przez tajnego agenta do popełnienia innego czynu zabronionego,
- popełniając czyn, tajny agent zobowiązany jest do minimalizowania jego skutków na tyle, na ile jest to możliwe w okolicznościach zdarzenia,

- po popełnieniu (lub karalnym usiłowaniu jego popełnienia) czynu zabronionego tajny agent zobligowany jest do jak najszybszego - za zachowaniem bezpieczeństwa osobistego - powiadomienia oficera prowadzącego o zaistniałym czynie, który z kolei bezzwłocznie powiadamia o tym prokuratora nadzorującego operację; zgodnie z art.50 ust.2 pkt 4 prokurator prowadzi rejestr takich zdarzeń w ramach danej operacji specjalnej.

Zgodnie z art.53 wszelkie okoliczności realizacji danej operacji specjalnej do czasu jej zakończenia mają charakter ściśle tajny, dla zapewnienia skuteczności i bezpieczeństwa jej uczestników. Bezpośrednio w Prokuraturze ustawa ogranicza krąg osób, które mogą posiadać wiedzę na temat trwającej operacji wyłącznie do Prokuratora Generalnego, Dyrektora Biura PZ, Naczelnika Wydziału Operacji Specjalnych Departamentu Krajowego Biura PZ oraz prokuratora w tym Wydziale, nadzorującego operację specjalną.

W art.54, w celu skuteczniejszego zwalczania przestępczości zorganizowanej, terroryzmu i korupcji, wprowadzono modyfikację zabezpieczenia majątkowego, o którym mowa w kodeksie postępowania karnego, w postaci natychmiastowej wykonalności decyzji prokuratora o zabezpieczeniu, bez konieczności nadawania jej klauzuli wykonalności przez sąd. Skróci to czas procedowania w tym zakresie, pozostawiając jednocześnie osobie uprawnionej przewidziane w kodeksie środki zaskarżenia do sądu takiego postanowienia.

Przepisy art.55 wprowadzają obligatoryjny monitoring osób skazanych w sprawach z zakresu właściwości rzeczowej Biura PZ, które zostały skierowane do odbycia kary pozbawienia wolności. Dane te, gromadzone w systemach informatycznych prowadzonych przez Wydział Analiz i Koordynacji Departamentu Krajowego, będą służyć wszystkim prokuratorom pod kątem użyteczności w bieżąco prowadzonych postępowaniach karnych.

W rozdziale 7 (art.56) zawarto niezbędne przepisy zmieniające aktualną ustawę o prokuraturze, celem zapewnienia spójności obu aktów prawnych.

W ostatnim, ósmym rozdziale (art.57-69) zawarto propozycję przepisów umożliwiających jak najsprawniejsze powstanie Biura PZ i przejęcie przez niego zadań realizowanych przez aktualny prokuratorski pion przestępczości zorganizowanej (wydziały V w prokuraturach apelacyjnych).

Przede wszystkim ustawa przewiduje automatyczne przejście do pracy w nowym Biurze na zasadzie powołania na stałe prokuratorów pracujących w pionie PZ w chwili wejścia w życie ustawy, niezależnie, czy są oni prokuratorami prokuratur apelacyjnych (w tym zastępcami prokuratorów apelacyjnych, nadzorującymi lub bezpośrednio kierującymi pionem PZ w tych jednostkach) czy też prokuratorami niższego szczebla delegowanymi do wydziałów V tych jednostek organizacyjnych. Prokurator będzie miał jednak, oczywiście, prawo nie wyrażenia zgody na pracę w Biurze, co będzie skutkowało przejściem do innych zadań służbowych w Prokuraturze, zgodnie z decyzją przełożonych. Tego typu rozwiązanie zapewni płynne przejście prowadzonych spraw przez nową strukturę. Ponadto znakomita większość tych prokuratorów pracuje w pionie PZ od dłuższego czasu i nie ma potrzeby weryfikowania ich przydatności zawodowej w procedurze konkursowej.

Podobny mechanizm zastosowano w art.66 wobec pozostałych pracowników dzisiejszego pionu PZ, wspomagających prokuratorów (asystentów prokuratorskich, analityków, sekretarzy, kierowców itd.).

Dotychczasowi prokuratorzy pionu PZ, którzy przejdą do pracy w Biurze nie zostaną natomiast zwolnieni z procedury analizy kwalifikacji, o której mowa w art.23, przeprowadzanej co 5-7 lat. Z tym, że wystarczającą będzie analiza jednorazowa, inaczej niż w przypadku nowo przyjmowanych w przyszłości prokuratorów Biura.

Do czasu ukształtowania kadencyjnego kierownictwa Biura PZ, kierownictwa Wydziałów Śledczych oraz składu Departamentu Krajowego, obowiązki te pełnić będą: dotychczasowy Zastępca Prokuratora Generalnego nadzorujący pion PZ, jako tymczasowy Dyrektor Biura; Dyrektor Departamentu Przestępczości Zorganizowanej i Korupcji Prokuratury Generalnej oraz jego

zastępca jako tymczasowi zastępcy Dyrektora Biura; prokuratorzy tego Departamentu jako tymczasowi prokuratorzy Departamentu Krajowego, a aktualni zastępcy prokuratorów apelacyjnych nadzorujący wydziały V oraz naczelnicy tych wydziałów jako kierujący tymczasowo Wydziałami Śledczymi. Projekt przewiduje, że wybór kierownictwa Biura PZ i składu Departamentu Krajowego nastąpi w ciągu 3 miesięcy od wejścia w życie ustawy, a powołanie Szefów i Zastępców Szefów Wydziałów Śledczych w terminie 6 miesięcy.

W art.63 przewidziano zasadę, że do stażu pracy wskazanego w przepisach ustawy dot. powołanie osób na ww. stanowiska kierownicze zalicza się okres dotychczasowej pracy w pionie PZ chyba że ostatni dzień służby w jednym z tych wydziałów lub komórek organizacyjnych nastąpił przed dniem 1 stycznia 2000 r. Przyjęcie tej ostatniej daty (i tak zakreślającej bardzo szeroki zakres czasowy) jest konieczne dla zapewnienia pewnego minimum związku osób powoływanych na stanowiska kierownicze z bieżącą pracą Prokuratury w sferze zwalczania przestępczości zorganizowanej, co wydaje się oczywiste.

Zgodnie z art.64, do czasu ewentualnego uzyskania autonomii budżetowej przez Prokuraturę, budżet Biura PZ zapewnia Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z Prokuratorem Generalnym. Natomiast Komendant Główny Policji w porozumieniu z Dyrektorem Biura zapewnia ochronę obiektów Biura, co powinno polegać na skierowaniu pewnej liczby funkcjonariuszy Policji (policji sądowej) do pełnienia czynności ochronnych.

W art.67-68 zagwarantowano odpowiednie stosowanie do działalności Biura PZ i pracy jego prokuratorów w niezbędnym zakresie przepisów ustawy o prokuraturze, Regulaminu wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych Prokuratury oraz zarządzeń Prokuratora Generalnego.

Ustawa przewiduje 1-miesięczne *vacatio legis*, co jest czasem wystarczającym do sprawnego przygotowania organizacji Biura i rozpoczęcia funkcjonowania, tym bardziej, że projekt jego utworzenia nie może być wówczas żadnym zaskoczeniem.

13.3. Projekt - ustawa o Biurze Prokuratury do Spraw Zwalczania Przeszpczości Zorganizowanej i Korupcji.

*Ustawa z dnia
o Biurze Prokuratury do Spraw Zwalczania Przeszpczości
Zorganizowanej i Korupcji*

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art.1.1 Biuro Prokuratury do Spraw Przeszpczości Zorganizowanej i Korupcji, zwane dalej Biurem, stanowi wyodrębniony funkcjonalnie i organizacyjnie pion Prokuratury, podległy bezpośrednio Prokuratorowi Generalnemu.

2. Biurem Prokuratury do Spraw Przeszpczości Zorganizowanej i Korupcji kieruje Dyrektor Biura w randze Zastępcy Prokuratora Generalnego. Uprawnienia Dyrektora Biura wynikające z ustawy mogą również wykonywać jego Zastępcy.

3. Przewidziane w niniejszej ustawie kompetencje Prokuratora Generalnego nie przysługują jego Zastępcom, z zastrzeżeniem art.48 ust.2 oraz art.53 ust.2.

Art.2.1. Do podstawowych zadań Biura należy:

- 1) prowadzenie i nadzorowanie postępowań przygotowawczych zgodnie z przepisami kodeksu postępowania karnego i innych ustaw, w sprawach noszących cechy:
 - a) przeszpczości zorganizowanej;*
 - b) aktów terrorystycznych;*
 - c) poważnej korupcji z udziałem osób pełniących funkcję publiczne;**
- 2) prowadzenie i nadzorowanie postępowań przygotowawczych w innych sprawach, które zostały przekazane do prowadzenia przez Biuro na mocy decyzji Prokuratora Generalnego lub Dyrektora Biura;*
- 3) reprezentowanie Prokuratury w postępowaniu sądowym, w tym także przed Sądem Najwyższym, w sprawach o których mowa w pkt 1-2.*

2. Ponadto do zadań Biura należy:

- 1) koordynowanie zwalczania przestępczości zorganizowanej, terroryzmu i korupcji poprzez ułatwianie wymiany informacji pomiędzy poszczególnymi jednostkami organizacyjnymi Biura (wydziałami);
- 2) inicjowanie i ustalanie zasad współpracy z innymi instytucjami państwowymi, w zakresie których leży zwalczania przestępczości zorganizowanej, terroryzmu i korupcji;
- 3) dokonywanie analiz w zakresie zwalczania przestępczości zorganizowanej, terroryzmu i korupcji;
- 4) prowadzenie baz danych ułatwiających realizację ustawowych zadań Biura;
- 5) rozwijanie i organizowanie współpracy międzynarodowej w zakresie zwalczania przestępczości zorganizowanej, terroryzmu i korupcji;
- 6) nadzorowanie stosowania szczególnych środków zwalczania przestępczości zorganizowanej i terroryzmu, przewidzianych w niniejszej ustawie.

3. Właściwość Biura, o której mowa w ust.1 pkt 1 niema charakteru właściwości wyłącznej w odniesieniu do innych jednostek organizacyjnych Prokuratury. W przypadku sporu co do właściwości rzeczowej pomiędzy Biurem a inną jednostką organizacyjną Prokuratury podlega on rozstrzygnięciu przez Prokuratora Generalnego.

Art.3. Do dnia 28 lutego każdego roku Dyrektor Biura składa Prokuratorowi Generalnemu, a za jego pośrednictwem także Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej, Prezesowi Rady Ministrów oraz Marszałkom Sejmu i Senatu, sprawozdanie z działalności Biura.

Art.4.1. W skład Biura wchodzi:

- a) Departament Krajowy z siedzibą w Warszawie,
- b) Wydziały Śledcze .

2. Siedzibami Wydziałów Śledczych są: Białystok, Gdańsk, Katowice, Kraków, Lublin, Łódź, Poznań, Rzeszów, Szczecin, Wrocław oraz Warszawa. Wydziały Śledcze obejmują swoją właściwością miejscową obszary właściwości terytorialnej

prokuratur apelacyjnych umiejscowionych w wymienionych miastach, o których mowa w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 25 marca 2010 r.w sprawie utworzenia prokuratur apelacyjnych, okręgowych i rejonowych oraz ustalenia ich siedzib i obszarów właściwości (Dz.U. Nr 49, poz.297).

3. W razie zaistnienia uzasadnionej potrzeby, Dyrektor Biura, za zgodą Prokuratora Generalnego, może utworzyć Wydział Śledczy również w innym mieście, niż wskazane w ust.2. W takiej sytuacji Prokurator Generalny ustala w drodze zarządzenia właściwość terytorialną takiego Wydziału.

4. Wydział o którym mowa w ust.3w zakresie swojej działalności podlega bezpośrednio Departamentowi Krajowemu.

Art.5.1. Departament Krajowy Biura stanowi wydzieloną funkcjonalnie i organizacyjnie jednostkę, na szczeblu Prokuratury Generalnej.

2.Wydział Śledczy Biura stanowi wydzieloną funkcjonalnie i organizacyjnie jednostkę, na szczeblu prokuratury apelacyjnej, podległą Departamentowi Krajowemu.

Art.6.1.W Biurze działa zgromadzenie prokuratorów, któremu przewodniczy Przewodniczący wybierany bezwzględną większością głosów w głosowaniu tajnym na okres dwóch lat.

2.W skład zgromadzenia wchodzi prokuratorzy Departamentu Krajowego w liczbie połowy ich składu osobowego oraz po dwóch prokuratorów – delegatów z każdego Wydziału Śledczego. Kadencja członka zgromadzenia trwa 2 lata i nie może zostać powtórzona w bezpośrednio następującej kolejnej kadencji.

3.Posiedzenia zgromadzenia, nie rzadziej niż co 4 miesiące, zwołuje Przewodniczący z inicjatywy własnej, Prokuratora Generalnego, Dyrektora Biura lub jednej piątej członków zgromadzenia.

4. Zgromadzenie prokuratorów Biura:

- 1) w terminie do 10 lutego każdego roku wysłuchuje informacji Dyrektora Biura o projekcie sprawozdania, o którym mowa w art.3 oraz zgłasza uwagi w tym zakresie;*

- 2) wybiera przedstawiciela Biura do Krajowej Rady Prokuratury;
- 3) opiniuje kandydata na Dyrektora Biura;
- 4) opiniuje kandydata do stanowiska prokuratora w Biurze przed powołaniem go na okres próbny;
- 5) opiniuje powołanie prokuratora Biura na wyższy stopień służbowy;
- 6) wybiera członków sądów dyscyplinarnych;
- 7) wyraża opinie w innych sprawach przedstawionych przez Prokuratora Generalnego, Dyrektora Biura lub co najmniej jedną piątą członków zgromadzenia.

Art.7. 1. *Urząd posiada pieczęć z napisem: „Rzeczpospolita Polska– Biuro Prokuratury do Spraw Przestępczości Zorganizowanej i Korupcji” oraz z godłem Rzeczypospolitej Polskiej. Nazwa Biura oraz godło Rzeczypospolitej Polskiej są umieszczone w widocznym miejscu na budynku, w którym znajduje się siedziba Biura.*

2. *Biuro w pismach urzędowych i dokumentach dotyczących jego działalności może używać oprócz godła Rzeczypospolitej Polskiej także znaku symbolicznego (logo), pod warunkiem że nie koliduje ono z powagą urzędu.*

3. *Znak symboliczny wymaga zatwierdzenia przez Prokuratora Generalnego.*

Rozdział 2

Kierownictwo Biura

Art.8.1. *Departamentem Krajowym kieruje bezpośrednio Dyrektor Biura. Dyrektor Biura jest prokuratorem przełożonym prokuratorów Biura.*

2. *Dyrektor Biura powoływany jest na 4-letnią kadencję przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej na wiążący wniosek Prokuratora Generalnego, po uzyskaniu opinii Krajowej Rady Prokuratury oraz zgromadzenia prokuratorów Biura, która nie są dla niego wiążące. Upływ kadencji Prokuratora Generalnego, jeżeli następuje wcześniej, nie wpływa na bieg kadencji Dyrektora Biura.*

3. Procedurę powołania Dyrektora Biura na kolejną kadencję wszczyna Prokurator Generalny nie później niż 3 miesiące przed upływem bieżącej kadencji Dyrektora. Krajowa Rada Prokuratury wydaje opinię o kandydacie na stanowisko Dyrektora Biura w ciągu 30 dni od wystąpienia przez Prokuratora Generalnego o wydanie opinii. Brak opinii jest tożsamy z nie wniesieniem zastrzeżeń co do zaproponowanej kandydatury.

4. Dotychczasowy Dyrektor Biura może zostać ponownie powołany na kolejną, bezpośrednio następującą kadencję tylko jeden raz.

5. Kadencja dotychczasowego Dyrektora Biura, jeżeli nie został powołany na kolejną kadencję, kończy się z dniem objęcia stanowiska przez nowego Dyrektora Biura.

6. Dyrektor Biura może zostać odwołany przed upływem kadencji, co równoznaczne jest z jej wygaśnięciem, przez Krajową Radę Prokuratury, na wniosek Prokuratora Generalnego, jeżeli zachodzi co najmniej jedna z przesłanek, o których mowa w art.10d ust.2 ustawy z dn. 24 czerwca 1985 r. o prokuraturze (tekst jednolity – Dz. U. z 2008 r., Nr 8, poz.39 z późn. zm.), zwaną dalej ustawą o prokuraturze. Kadencja Dyrektora wygasa również w razie jego śmierci

Art.9.1. *Na stanowisko Dyrektora Biura może zostać powołana osoba, która spełnia łącznie następujące wymogi:*

- 1) posiada stopień służbowy co najmniej prokuratora prokuratury apelacyjnej lub prokuratora Naczelnej Prokuratury Wojskowej;*
- 2) posiada co najmniej 10-letni staż na stanowisku prokuratora powszechnej lub wojskowej jednostki organizacyjnej Prokuratury, w tym co najmniej 5-letni bezpośrednio przed złożeniem wniosku o powołanie na stanowisko Dyrektora Biura;*
- 3) w trakcie okresu 10 lat, o którym mowa w pkt 2, co najmniej 3 lata pracowała na stanowisku prokuratora w Biurze lub co najmniej 5 lat pracowała na stanowisku prokuratora w wojskowej prokuraturze okręgowej.*

2. *Dyrektor Biura posiada dwóch Zastępców.*

3. Na stanowisko Zastępcy Dyrektora Biura może zostać powołana osoba, która spełnia łącznie następujące wymogi:

- 1) posiada stopień służbowy co najmniej prokuratora prokuratury okręgowej lub prokuratora wojskowej prokuratury okręgowej;
- 2) posiada co najmniej 8-letni staż na stanowisku prokuratora powszechnej lub wojskowej jednostki organizacyjnej Prokuratury, w tym co najmniej 5-letni bezpośrednio przed powołaniem na stanowisko Zastępcy Dyrektora Biura;
- 3) w trakcie okresu 8 lat , o którym mowa w pkt 2, co najmniej 2 lata pracowała na stanowisku prokuratora w Biurze, lub co najmniej 3 lata pracowała na stanowisku prokuratora w wojskowej prokuraturze okręgowej.

4. Na stanowiska Dyrektora Biura i jego Zastępców, w ramach tej samej kadencji, spośród prokuratorów wojskowych jednostek organizacyjnych Prokuratury może zostać powołana nie więcej niż jedna osoba.

Art.10.1. Zastępców Dyrektora Biura powołuje Prokurator Generalny na wniosek Dyrektora Biura, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Prokuratury, która nie jest wiążąca.

2. Krajowa Rada Prokuratury wydaje opinię o kandydacie na stanowisko Zastępcy Dyrektora Biura w ciągu 30 dni od wystąpienia przez Prokuratora Generalnego o wydanie opinii. Brak opinii jest tożsamy z nie wniesieniem zastrzeżeń co do zaproponowanej kandydatury.

3. Kadencja Zastępców Dyrektora Biura kończy się wraz z zakończeniem kadencji Dyrektora Biura.

4. Zastępca Dyrektora Biura może zostać odwołany w każdym czasie przez Prokuratora Generalnego, na wniosek Dyrektora Biura.

4. Zastępca Dyrektora Biura może być ponownie powołany na to stanowisko, bez ograniczenia, o którym mowa w art.8 ust.4.

Art.11. 1. Wydziałem Śledczym Biura kieruje Szef oraz jego Zastępca.

2. Szefa Wydziału i jego Zastępcę powołuje i odwołuje Dyrektor Biura.

3. Zastępca Szefa Wydziału powoływany i odwoływany jest na wniosek Szefa Wydziału lub bez takiego wniosku.

Art.12. 1. Na stanowisko Szefa Wydziału Śledczego może zostać powołana wyłącznie osoba, która:

- 1) jest prokuratorem Biura powołanym na stałe;
- 2) posiada stopień służbowy co najmniej prokuratora prokuratury okręgowej lub prokuratora wojskowej prokuratury okręgowej;
- 3) co najmniej 3 lata pracowała na stanowisku prokuratora w Biurze, lub przez taki sam okres na stanowisku prokuratora w wojskowej prokuraturze okręgowej;

2. Na stanowisko Zastępcy Szefa Wydziału może zostać powołana osoba, która spełnia warunek, o którym mowa w ust.1 pkt 1.

Rozdział 3

Prokuratorzy Biura

Powołanie do służby w Biurze Prokuratury do Spraw Przeszeczności Zorganizowanej i Korupcji

Art.13. 1. Na stanowisko prokuratora Biura może zostać powołana na stałe osoba, która spełnia następujące warunki:

- 1) posiada co najmniej od 3 lat stopień prokuratora prokuratury rejonowej, albo wyższy stopień prokuratorowski bez względu na długość stażu;
- 2) wykazuje się wysokim zaangażowaniem i kompetencjami zawodowymi w ramach realizacji obowiązków prokuratorowskich;
- 3) odbyła okres próbnny, o którym mowa w art.16 ust.1.;

2. W szczególnie uzasadnionych przypadkach na stanowisko prokuratora Biura może zostać powołana osoba, która posiada krótszy staż na stanowisku prokuratora niż wskazany w ust.1.

Art.14. Powołanie na stanowisko prokuratora Biura następuje decyzją Prokuratora Generalnego na wniosek Dyrektora Biura.

Art.15. 1. Przed powołaniem na stanowisko prokuratora Biura, Dyrektor Biura dokonuje w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” ogłoszenia o naborze na wolne miejsce i przeprowadza postępowanie konkursowe.

2. W celu przeprowadzenia postępowania konkursowego Dyrektor Biura powołuje komisję rekrutacyjną, w skład której wchodzi Naczelnik Wydziału Kadr Biura lub jego zastępca oraz czterech wyznaczonych w drodze losowania prokuratorów Biura. Co najmniej dwóch wylosowanych prokuratorów musi pochodzić spoza Wydziału Śledczego, którego dotyczy ogłoszenie o naborze.

3. Po przeprowadzeniu postępowania konkursowego komisja rekrutacyjna wydaje opinię pozytywną lub negatywną co do kandydatury prokuratora. Decyzja co do opinii zapada w głosowaniu zwykłą większością głosów. Członek komisji nie może wstrzymać się od głosu.

4. W wyniku postępowania konkursowego komisja rekrutacyjna przedstawia Dyrektorowi Biura tych kandydatów, którzy uzyskali ocenę pozytywną, celem powołania ich na okres próbny. Jeżeli liczba kandydatów z oceną pozytywną przekracza liczbę wolnych miejsc w ramach naboru, Dyrektor Biura podejmuje decyzję, który z kandydatów zostanie powołany na okres próbny.

5. Szczegółowe zasady postępowania konkursowego określa zarządzenie Prokuratora Generalnego.

Art.16.1. Przed powołaniem na stałe na stanowisko prokuratora Biura, prokurator kandydujący, jest powoływany przez Dyrektora Biura na okres próbny trwający 12 miesięcy. Po upływie okresu próbnego Dyrektor Biura występuje do Prokuratora Generalnego o powołanie prokuratora kandydującego na stałe do grona prokuratorów Biura lub odwołuje go z Biura. Przed wystąpieniem do Prokuratora Generalnego Dyrektor Biura uzyskuje opinię zgromadzenia Biura co do kandydatury prokuratora, która nie jest wiążąca.

2. Prokurator Generalny nie jest związany wnioskiem Dyrektora Biura, z tym, że nie uwzględnienie wniosku powinno być uzasadnione ważnymi względami, z którymi prokurator kandydujący winien być zapoznany na piśmie.

3. Decyzja Prokuratora Generalnego nie podlega zaskarżeniu.

4. Od decyzji Dyrektora Biura o odwołaniu, prokuratorowi kandydującemu służy skarga do Prokuratora Generalnego w terminie 7 dni od dnia doręczenia decyzji. Przed rozpoznaniem skargi Prokurator Generalny uzyskuje opinię zgromadzenia prokuratorów Biura, która nie jest wiążąca. Decyzja Prokuratora Generalnego podjęta w wyniku wniesionej skargi jest ostateczna.

5. Prokurator – kandydat, co do którego nie został wniesiony wniosek o powołanie go stałe, lub co do którego odwołanie, o którym mowa w ust.4, zostało rozstrzygnięte negatywnie, może wziąć udział w kolejnym postępowaniu konkursowym najwcześniej po upływie 2 lat od dnia odwołania go z Biura.

Art.17. Prokurator powołany na okres próbny uzyskuje wynagrodzenie przysługujące prokuratorom Biura, z uwzględnieniem jego stażu pracy.

Art.18.1. Na uzasadniony wniosek Dyrektora Biura Prokurator Generalny może powołać do Biura na czas oznaczony, z pominięciem wymagań wskazanych w art.13 ust.1 pkt 3, art.15 i art.16, prokuratora powszechnej lub wojskowej jednostki organizacyjnej Prokuratury, za jego zgodą, wyłącznie do prowadzenie wskazanego postępowania przygotowawczego w Wydziale Śledczym lub do pełnienia obowiązków w Gabinetie Dyrektora Biura lub we wskazanym Wydziale Departamentu Krajowego. Okres powołania może zostać przedłużony na dalszy czas oznaczony.

2. Prokurator powołany na czas oznaczony uzyskuje wynagrodzenie przysługujące prokuratorom Biura, z uwzględnieniem jego stażu pracy.

3. Prokurator powołany na czas oznaczony, po upływie łącznego okresu 36 miesięcy powołania, może ubiegać się o powołanie na stałe do Biura, bez przeprowadzania postępowania konkursowego oraz bez powoływania na okres próbny. Przepis art.16, z wyjątkiem ust.5, stosuje się odpowiednio.

Art.19. 1. Powołanie prokuratora Biura na wyższy stopień służbowy (awansowanie) następuje na zasadach określonych w ustawie o prokuraturze, z zastrzeżeniem ust.2-4.

2. Dyrektor Biura, po stwierdzeniu spełnienia przez prokuratora warunków do powołania na wyższy stopień służbowy przedstawia jego kandydaturę zgromadzeniu prokuratorów Biura, wraz z oceną kwalifikacji sporządzoną przez wyznaczonego prokuratora Departamentu Krajowego.

3. Dyrektor Biura przedstawia Krajowej Radzie Prokuratury kandydaturę prokuratora do powołania na wyższy stopień służbowy wraz z opinią oraz oceną, o których mowa w ust.2.

4. Do wystąpienia o awansowanie prokuratora na wyższy stopień służbowy nie jest konieczne utworzenie nowego lub zwolnienie zajmowanego miejsca w odpowiedniej powszechnej lub wojskowej jednostce organizacyjnej Prokuratury.

Prawa, obowiązki oraz odpowiedzialność dyscyplinarna prokuratorów

Art.20.1. Do pełnienia służby przez prokuratorów Biura zastosowanie mają przepisy rozdziału 4 ustawy o prokuraturze, z zastrzeżeniem ust.2 oraz art.21-35 niniejszej ustawy.

2. Prokurator Biura powołany na stałe lub na okres próbny nie składa ponownie ślubowania o którym mowa w art.45 ust.4 ustawy prokuraturze.

Art.21. 1. Prokurator Biura powołany na stałe zostaje odwołany z Biura w następujących sytuacjach:

- 1) zrzeczenia się przez niego stanowiska;
- 2) prawomocnego ukarania jedną z kar dyscyplinarnych, o których mowa w art.67 ust.1 pkt 4-5 ustawy o prokuraturze;
- 3) prawomocnego skazania wyrokiem sądu za popełnienie umyślnego przestępstwa lub umyślnego przestępstwa skarbowego;
- 4) stwierdzenia orzeczeniem lekarskim trwałej niezdolności do pełnienia obowiązków prokuratora na skutek choroby lub utraty sił;

5) przeniesienia w stan spoczynku, na mocy przepisów ustawy o prokuraturze.

2. Prokurator Biura powołany na stałe może zostać odwołany z Biura w następujących sytuacjach:

- 1) prawomocnego ukarania jedną z kar dyscyplinarnych, o których mowa w art.67 ust.1 pkt 2-3 ustawy o prokuraturze;
- 2) prawomocnego skazania wyrokiem sądu za popełnienie nieumyślnego przestępstwa lub nieumyślnego przestępstwa skarbowego;
- 3) umyślnego zatajenia informacji o składnikach majątku, których obowiązek podania wynika z art.32;
- 4) dwukrotnego uzyskania oceny negatywnej w następujących po sobie analizach kwalifikacji, o których mowa w art.23-25.

3. Decyzję o odwołaniu prokuratora, o której mowa w ust.1-2 wydaje Prokurator Generalny z własnej inicjatywy lub na wniosek Dyrektora Biura.

4. Od decyzji, o której mowa w ust.3 z przyczyny wskazanej w ust.2, prokuratorowi służy odwołanie do Krajowej Rady Prokuratury w terminie 14 dni od doręczenia mu decyzji.

5. Stosunek służbowy prokuratora odwołanego wygasa w Biurze z dniem uprawomocnienia się decyzji Prokuratora Generalnego.

Art.22. 1. W razie odwołania prokuratora z Biura, pełniącego w nim służbę na stałe, zostaje on przeniesiony do służby we właściwej dla jego miejsca zamieszkania jednostce prokuratury powszechnej lub wojskowej, odpowiadającej posiadanemu przez prokuratora stopniu służbowemu, chyba że nabył on już uprawnienia do przejścia w stan spoczynku lub orzeczono karę wydalenia ze służby prokuratorskiej. W razie przeniesienia prokuratora jego wynagrodzenie obliczane jest na zasadach ogólnych wskazanych w ustawie o prokuraturze.

2. W razie odwołania prokuratora z Biura, pełniącego w nim służbę w okresie próbnym, powraca on na dotychczas zajmowane stanowisko w jednostce prokuratury powszechnej lub wojskowej. Nie dotyczy to jednak stanowisk kierowniczych i stanowisk samodzielnych.

Art.23.1. *Prokurator Biura powołany na stałe, wykonujący obowiązki służbowe w Wydziale Śledczym podlega nie rzadziej niż co 7 lat i nie częściej niż co 5 lat analizie kwalifikacji.*

2. *Analizy dokonuje zespół powołany przez Dyrektora Biura. W skład zespołu wchodzi Naczelnik Wydziału Kadr Departamentu Krajowego lub jego Zastępca, dwóch prokuratorów Departamentu Krajowego oraz prokurator, nie będący prokuratorem Biura, wyznaczony przez Prokuratora Generalnego.*

3. *W toku analizy zespół zapoznaje się w szczególności z:*

- 1) *wynikami pracy prokuratora w badanym okresie, biorąc pod uwagę:*
 - a) *charakter i zakres merytoryczny prowadzonych spraw oraz obciążenie ilością obowiązków służbowych w badanym okresie,*
 - b) *skuteczność postępowań, wynikającą ze skierowanych aktów oskarżenia oraz zapadłych w tych sprawach wyroków, choćby nieprawomocnych, w tym przyczyny wyroków uniewinniających, jeżeli zaistniały takie przypadki;*
 - c) *stabilność decyzji o umorzeniu lub o odmowie wszczęcia postępowania przygotowawczego,*
 - d) *specjalizację w określonych kategoriach spraw i jej wpływ na jakość pracy;*
- 2) *oceną pracy sporządzoną przez bezpośrednich przełożonych w badanym okresie;*
- 3) *postawą etyczną prokuratora, w szczególności w oparciu o przeprowadzone postępowania dyscyplinarne lub wyjaśniające i ich wynik oraz wniesione na prokuratora skargi i sposób ich rozstrzygnięcia;*
- 4) *analizą oświadczeń majątkowych złożonych w badanym okresie;*
- 5) *ewentualnymi osiągnięciami prokuratora w zakresie:*
 - a) *pogłębiania kwalifikacji zawodowych w drodze odbytych szkoleń i kursów, uzyskanych certyfikatów specjalistycznych, a także zdobycia wykształcenia podyplomowego,*
 - b) *działalności naukowej lub dydaktycznej,*
 - c) *udokumentowanego pogłębienia kwalifikacji pozazawodowych, ze szczególnym uwzględnieniem znajomości języków obcych.*

6) *pisemną samooceną prokuratora, w której może on się również odnieść do kryteriów wskazanych w pkt 1,3 i 5;*

7) *wynikami analizy za poprzednie okresy służby w Biurze.*

4. *W przypadku osoby pełniącej funkcję Szefa lub Zastępcy Szefa Wydziału Śledczego nie mają zastosowania kryteria wskazane w ust.3 pkt 1, jeżeli w badanym okresie w ramach ustalonego zakresu obowiązków służbowych osoba ta nie prowadziła lub bezpośrednio nie nadzorowała postępowań przygotowawczych.*

5. *Z przeprowadzonej analizy kwalifikacji zespół przedkłada Dyrektorowi Biura raport, w którym dokonuje oceny pozytywnej lub negatywnej. Każdy z członków zespołu ma prawo zgłosić zdanie odrębne.*

6. *Prokuratorowi podlegającemu analizie kwalifikacji doręcza się raport zespołu, zawierającą również ewentualne zdania odrębne. Niezależnie od rodzaju oceny prokurator może wnieść w terminie 14 dni do Dyrektora Biura pisemne zastrzeżenia co do treści oceny.*

7. *Jeżeli prokurator wniósł zastrzeżenie do oceny negatywnej, o utrzymaniu lub zmianie oceny na pozytywną decyzję podejmuje Prokurator Generalny.*

8. *Raport z analizy kwalifikacji włącza się do akt osobowych prokuratora.*

Art.24. *W przypadku uzyskania przez prokuratora w wyniku analizy kwalifikacji oceny negatywnej, po upływie nie mniej niż 12 miesięcy i nie więcej niż 24 miesięcy dokonuje się ponownej analizy kwalifikacji. Przepisy art. 23ust.2-6 stosuje się odpowiednio.*

Art.25.1. *W przypadku uzyskania przez prokuratora w dwóch kolejno następujących po sobie analizach oceny pozytywnej przeprowadzenie kolejnej analizy nie jest wymagane, chyba że zażąda tego Prokurator Generalny lub Dyrektor Biura.*

2. *W razie przeprowadzenia analizy kwalifikacji na żądanie Prokuratora Generalnego lub Dyrektora, o której mowa w ust.1 i uzyskania przez prokuratora ponownie oceny pozytywnej, ponowne żądanie dokonania oceny nie może nastąpić wcześniej niż po 7 latach.*

3. W razie przeprowadzenia analizy kwalifikacji na żądanie Prokuratora Generalnego lub Dyrektora Biura, o której mowa w ust.1 i uzyskania przez prokuratora oceny negatywnej stosuje się art.24.

4. W przypadku przeprowadzenia analizy na żądanie Prokuratora Generalnego lub Dyrektora Biura i uzyskania oceny negatywnej oraz zgłoszenia zastrzeżeń do oceny przez prokuratora, decyzję o utrzymaniu lub zmianie oceny podejmuje Krajowa Rada Prokuratury.

Art.26. 1. Prokuratorowi Biura wykonującemu obowiązki w Wydziale Śledczym przysługuje wynagrodzenie zasadnicze, o którym mowa w art.62 ust.1ba ustawy o prokuraturze w odniesieniu do prokuratora obejmującego stanowisko w prokuraturze apelacyjnej.

2. Prokuratorowi Biura wykonującemu obowiązki w Departamencie Krajowym przysługuje wynagrodzenie zasadnicze, o którym mowa w art.62 ust.1 ustawy o prokuraturze w odniesieniu do prokuratora Prokuratury Generalnej.

Art.27. Prokuratorowi przysługuje zwrot kosztów przejazdu z miejsca zamieszkania do jednostki organizacyjnej Biura, ustalony na zasadach obowiązujących przy ustalaniu wysokości należności przysługujących pracownikom z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju, w tym – na wniosek prokuratora – zwrot kosztów z tytułu użytkowania samochodu prywatnego do celów służbowych.

Art.28.1. Na wniosek Dyrektora Biura Prokurator Generalny może przyznać prokuratorowi Biura pieniężną nagrodę finansową

2. Nagroda, o której mowa w ust.1 może zostać przyznana wyłącznie z tytułu uzyskiwania znaczących wyników w służbie prokuratorskiej, wykonywanie zadań służbowych w szczególnie trudnych warunkach lub wymagających znacznego nakładu pracy, zaangażowania i odpowiedzialności.

3. Wysokość nagrody uznaniowej powinna być adekwatna do warunków, uzasadniających jej przyznanie.

Art.29.1. Do Prokuratorów Biura nie stosuje się art.50-art.50b oraz art.56 ustawy o prokuraturze, z zastrzeżeniem ust.2-3.

2. Prokurator Generalny może delegować prokuratora Biura powołanego na stałe, do innej jednostki organizacyjnej prokuratury, a na wniosek Ministra Sprawiedliwości także do Ministerstwa Sprawiedliwości lub innej jednostki organizacyjnej podległej Ministrowi Sprawiedliwości albo przez niego nadzorowanej, zgodnie z kwalifikacjami prokuratora, na czas określony lub na czas nieokreślony. Delegowanie wymaga zgody prokuratora.

3. Prokurator Biura delegowany do innej jednostki organizacyjnej prokuratury w okresie delegowania uzyskuje wynagrodzenie odpowiadające dotychczasowemu wynagrodzeniu w Biurze, chyba że na mocy odrębnych przepisów na powierzonym w okresie delegowania stanowisku przysługuje wynagrodzenie wyższe. W okresie delegowania prokuratorowi przysługuje dodatek z tytułu delegowania w wysokości 20 % wynagrodzenia zasadniczego prokuratora.

3. Do prokuratorów Biura powołanych na stałe stosuje się przepis art.50 ust.1b, ust.2a – ust.3b, ust.5 – ust.6a oraz ust.8 – ust.10.

Art.30.1. Dyrektor Biura może delegować prokuratora Biura powołanego na stałe lub na czas oznaczony, wykonującego obowiązki służbowe w Wydziale Śledczym, do pełnienia obowiązków w Departamencie Krajowym.

2. Delegowanie, o którym mowa w ust.1 na czas powyżej 2 miesięcy w ciągu roku wymaga zgody prokuratora.

3. W okresie delegowania prokuratorowi przysługują uprawnienia dotyczące wynagrodzenia, zwrotu kosztów dojazdu oraz zamieszkania poza miejscem stałego zamieszkania, o których mowa w ustawie o prokuraturze i odrębnych przepisach.

Art.31. O zamiarze dodatkowego zatrudnienia, o którym mowa w art.49 ust.4 ustawy o prokuraturze, prokurator Biura powiadamia Dyrektora Biura, któremu przysługują uprawnienia wskazane w ust.5 tego artykułu.

Art.32.1. Oświadczenie majątkowe, o którym mowa w art.49a ustawy o prokuraturze prokurator Biura składa Dyrektorowi Biura, który dokonuje jego

analizy w terminie do dnia 30 czerwca każdego roku. Dyrektor Biura i jego Zastępcy swoje oświadczenia składają Prokuratorowi Generalnemu, który dokonuje ich analizy w tym samym terminie.

2. Prokurator, który został powołany do Biura na okres próbny, na czas oznaczony oraz na stałe składa także oświadczenie o swoim stanie majątkowym według stanu na dzień każdej z decyzji o powołaniu lub o przedłużeniu okresu powołania.

3. Oświadczenia, o których mowa w ust.1 i ust.2 winno zawierać również dane o znanym prokuratorowi składnikach majątku odrębnego współmałżonka lub majątku osoby, z którą prokurator pozostaje w stałym pożyciu, których wartość przekracza równowartość 10 tysięcy złotych.

Art.33. W stosunku do prokuratorów Biura, uprawnienie, o którym mowa w art.51a ustawy o prokuraturze, przysługuje Dyrektorowi Biura.

Art.34.1. Dyrektor Biura jest przełożonym dyscyplinarnym w stosunku do prokuratorów Biura.

2. Sądami dyscyplinarnymi dla prokuratorów Biura są sądy, o których mowa w art.70 ust.1 pkt 1 ustawy o prokuraturze.

Art.35. Do uprawnień prokuratorów, o których mowa w art.52 ust.1 i ust.3 ustawy o prokuraturze, każdy rok służby w Biurze liczy się jak 1 rok i 6 miesięcy pracy, z uwzględnieniem także okresu powołania na okres próby.

Art.36.1. W uzasadnionych wypadkach na wniosek Dyrektora Biura Komendant Główny Policji, Dyrektor Centralnego Biura Śledczego Komendy Głównej Policji albo Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego wdraża ochronę osobistą prokuratora Biura oraz jego osób najbliższych.

2. Dyrektorowi Biura przysługuje stała ochrona osobista wykonywana przez Biuro Ochrony Rządu zgodnie z odrębnymi przepisami. Na wniosek Prokuratora Generalnego ochrona ta może zostać przedłużona przez Prezesa Rady Ministrów także na czas po zakończeniu kadencji Dyrektora Biura.

Rozdział 4

Departament Krajowy

Art.37. Departament Krajowy jest jednostką nadrzędną nad Wydziałami Śledczymi.

Art.38. Do zadań Departamentu Krajowego należy:

- 1) sprawowanie nadzoru nad wykonywaniem zadań ustawowych przez Wydziały Śledcze;*
- 2) tworzenie warunków ułatwiających wymianę informacji pomiędzy poszczególnymi Wydziałami Biura oraz koordynację ich działań, zmierzające do zwiększenia efektywności pracy Biura, w tym tworzenie i nadzorowania stosownych baz danych;*
- 3) dokonywanie analiz w zakresie zwalczania przestępczości zorganizowanej, terroryzmu oraz przestępczości korupcyjnej;*
- 4) rozwijanie współpracy z innymi instytucjami państwowymi, których zakres funkcjonowania obejmuje przeciwdziałanie zagrożeniom kryminalnym, ekonomicznym, terrorystycznym, korupcyjnym lub wywiadowczym godzącym w bezpieczeństwo wewnętrzne lub zewnętrzne Państwa;*
- 5) inicjowanie i rozwijanie współpracy z uczelniami wyższymi i jednostkami badawczo – rozwojowymi, która może służyć zwiększeniu efektywności realizacji zadań ustawowych Biura;*
- 6) rozwijanie współpracy i pomocy międzynarodowej w realizacji zadań ustawowych Biura;*
- 7) dobór kadry prokuratorskiej, asystentów prokuratorów i korpusu urzędniczego Biura, gwarantującego właściwy poziom realizacji zadań Biura, a także dbałość o organizację szkoleń sprzyjających podnoszeniu ich kwalifikacji zawodowych;*
- 8) współpraca z departamentami i biurami Prokuratury Generalnej w celu zapewnienia harmonijnej realizacji zadań Biura oraz pozostałych jednostek organizacyjnych Prokuratury;*

- 9) nadzór nad realizacją budżetu Biura oraz przygotowywanie jego projektu na kolejny rok budżetowy;
- 10) opiniowanie aktów prawnych przekazanych do konsultacji Prokuratorowi Generalnemu, których regulacje mogą oddziaływać na realizację zadań, o których mowa w art.2;
- 11) przygotowywanie corocznego sprawozdania z działalności Biura;
- 12) zapewnienie obsługi informatycznej Biura;
- 13) realizacja zadań o charakterze szczególnym, związanych z funkcjonowaniem Biura;
- 14) rozpatrywanie skarg wniesionych na prokuratorów Biura.

Art.39. 1. W skład Departamentu Krajowego wchodzi:

- a) Gabinet Dyrektora,
- b) Wydział Nadzoru,
- c) Wydział Operacji Specjalnych
- d) Wydział Analiz i Koordynacji,
- e) Wydział Międzynarodowy,
- f) Wydział Kadr.

2. Gabinet Dyrektora zapewnia obsługę Dyrektora Biura oraz realizuje zadania, o których mowa w art.32 ust.1 i w art.38 pkt 4, pkt 8-11 oraz pkt 14.

3. Wydział Nadzoru realizuje zadania, o których mowa w art.38 pkt 1 i pkt 5, mając na względzie w pierwszej kolejności zapewnienie prokuratorom konsultacji i niezbędnej pomocy.

4. Wydział Operacji Specjalnych wykonuje zadania, o których mowa w art.38 pkt 13, a zwłaszcza:

- 1) w sprawach pozostających we właściwości Biura stosownie do treści art.2 ust.1-2, realizuje zadania związane z nadzorem nad czynnościami operacyjno – rozpoznawczymi prowadzonymi przez organy ścigania w zakresie, w jakim odrębne przepisy przewidują udział w nich prokuratora,;
- 2) przygotowuje stanowisko Prokuratora Generalnego w przedmiocie wyrażenia zgody na wystąpienie przez prokuratora Biura do sądu z wnioskiem o dopuszczenie dowodu z zeznań świadka koronnego;

- 3) realizuje zadania, o których mowa w art.50 ustawy
- 4) monitoruje stan zagrożenia prokuratorów Biura w związku z wykonywanymi przez nich obowiązkami służbowymi, współdziałając w tym zakresie z Policją i innymi instytucjami państwowymi oraz inicjuje odpowiednie działania w przypadkach zaistnienia konkretnego niebezpieczeństwa;
- 5) wykonuje inne zadania zlecone przez Dyrektora Biura.

5. Wydział Analiz i Koordynacji realizuje zadania, o których mowa w art.38 pkt 2-3 oraz pkt 12.

6. Wydział Międzynarodowy realizuje zadania, o których mowa w art.38 pkt 6, w tym zapewnia realizację przychodzących i wychodzących zagranicznych pomocy prawnych w sprawach karnych, w zakresie kompetencji Biura.

7. Wydział Kadr realizuje zadania, o których mowa w art.38 pkt 7, w tym zapewnia realizację postępowań konkursowych na stanowiska prokuratorskie i urzędnicze w Biurze, a także przeprowadza analizy dotyczące organizacji pracy, w celu podniesienia jej efektywności.

Art.40. Dyrektor Biura jest bezpośrednim przełożonym prokuratorów pełniących służbę w Departamencie Krajowym.

Art.41.1. Do pełnienia służby w Departamencie Krajowym, z zastrzeżeniem art. 9-10, może zostać powołany prokurator, który spełnia następujące warunki:

- 1) posiada co najmniej 3-letni staż pracy w Wydziale Śledczym Biura, lub co najmniej 3-letni staż pracy w jednostce lub komórce organizacyjnej Prokuratury, o której mowa w art. 63, albo posiada stopień służbowy prokuratora Prokuratury Generalnej albo prokuratora prokuratury apelacyjnej;
- 2) cechuje się kwalifikacjami oraz doświadczeniem niezbędnym do wykonywania obowiązków związanych z realizacją ustawowych zadań Departamentu.

2. Prokurator powoływany po raz pierwszy do Departamentu Krajowego jest powoływany do wskazanej komórki organizacyjnej Departamentu i nie może

przejsć do pracy w innej komórce organizacyjnej wcześniej niż po upływie 2 lat, chyba że zostanie powołany na stanowisko Dyrektora Biura PZ lub jego Zastępcy.

3. *Prokuratorów do Departamentu Krajowego powołuje Dyrektor Biura za zgodą Prokuratora Generalnego.*

Art.42. *Szczegółowe funkcjonowanie Departamentu Krajowego reguluje zarządzenie Prokuratora Generalnego dotyczące regulaminu organizacyjnego Departamentu.*

Rozdział 5

Działalność Wydziałów Śledczych

Art.43. 1. *Do zadań Wydziałów Śledczych należy:*

- 1) realizacja zadań, o których mowa w art.2 ust.1 w zakresie ich właściwości miejscowej;*
- 2) współpraca międzynarodowa w realizacji przychodzących i wychodzących pomocy prawnych w sprawach karnych, w zakresie nie zastrzeżonym do wyłącznej właściwości Wydziału Międzynarodowego Departamentu Krajowego;*
- 3) rozwijanie na szczeblu regionalnym współpracy z innymi instytucjami państwowymi, w zakresie których leży zwalczania przestępczości zorganizowanej, terroryzmu i korupcji;*
- 4) współdziałanie z właściwymi prokuratorami apelacyjnymi i prokuratorami okręgowymi w celu zapewnienia harmonijnej realizacji zadań Biura oraz pozostałych jednostek organizacyjnych Prokuratury.*

Art.44. *Prokuratorzy Wydziałów Śledczych występują w charakterze oskarżycieli publicznych przed sądami wszystkich instancji, w tym również w przedmiocie rozpoznania kasacji przez Sąd Najwyższy w sprawach, w których akt oskarżenia został skierowany przez prokuratora Biura.*

Art.45. 1. *Za zgodą Dyrektora Biura w Wydziale Śledczym może zostać utworzone samodzielne stanowisko do spraw obrotu międzynarodowego.*

2. *Stanowisko, o którym mowa w ust.1 może zajmować tylko taka osoba, która posługuje się udokumentowaną biegłą znajomością co najmniej jednego języka obcego.*

3. *Stanowisko, o którym mowa w ust.1 może zajmować osoba nie będąca prokuratorem, jeżeli posiada odpowiednie kwalifikacje w tym zakresie.*

Art.46. *Szef Wydziału Śledczego jest bezpośrednim przełożonym prokuratorów pełniących służbę w Wydziale.*

Rozdział 6

Środki specjalne

w zakresie zwalczania przestępczości zorganizowanej i terroryzmu

Art.47.1. *Na wniosek Komendanta Głównego Policji, Dyrektora Centralnego Biura Śledczego Komendy Głównej Policji, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego lub Komendanta Głównego Straży Granicznej, Prokurator Generalny, po uzyskaniu opinii Dyrektora Biura, może zarządzić operację specjalną, polegającą na usytuowaniu w grupie osób noszącej lub mogącej nosić znamiona zorganizowanej grupy lub związku przestępczego, w tym także o charakterze terrorystycznym, tajnego agenta.*

2. *Zadaniem operacji specjalnej jest zebranie dowodów lub ułatwienie ich zebrania w celu ujawnienia okoliczności działania zorganizowanej grupy lub związku przestępczego, a w szczególności wykrycia członków grupy i osób z nimi współdziałających w popełnianiu przestępstw, ujawnienia popełnionych przestępstw oraz zapobieżenia dalszym przestępstwom.*

3. *Operację specjalną zarządza się na czas określony nie dłuższy, niż 1 rok. W szczególnie uzasadnionych wypadkach Prokurator Generalny na wniosek organu, o którym mowa w ust.1 może przedłużyć czas trwania operacji na dalsze okresy*

oznaczone. Maksymalny czas trwania operacji specjalnej nie może przekroczyć 3 lat.

4. Po zakończeniu operacji specjalnej organ, o którym mowa w ust.1, wspólnie z Dyrektorem Biura składa Prokuratorowi Generalnemu raport z jej przebiegu i osiągniętych efektów.

Art.48.1. W szczególnie uzasadnionych przypadkach, gdy zaistniała możliwość bezpiecznego i wiarygodnego wprowadzenia tajnego agenta do zorganizowanej grupy lub związku przestępczego, decyzję o natychmiastowym wdrożeniu operacji specjalnej może podjąć organ, o którym mowa w art.47ust.1, informując niezwłocznie o tym fakcie Prokuratora Generalnego za pośrednictwem Dyrektora Biura.

2. W przypadku, o którym mowa w ust.1, dalsze prowadzenie operacji wymaga zatwierdzenia przez Prokuratora Generalnego na zasadach określonych w art.47. Prokurator Generalny - a jeżeli nie jest to możliwe, Pierwszy Zastępca Prokuratora Generalnego - wydaje decyzję o zatwierdzeniu lub odmowie zatwierdzenia operacji w ciągu 14 dni od jej wdrożenia.

3. W razie odmowy zatwierdzenia operacji specjalnej organ, o którym mowa w ust.1 nakazuje bezzwłoczne jej zakończenie oraz składa Prokuratorowi Generalnemu za pośrednictwem Dyrektora Biura raport z jej przebiegu i osiągniętych efektów.

Art.49. 1. Wniosek o zarządzenie operacji specjalnej winien zawierać:

- 1) szczegółowy opis ustalonych do tej pory faktów dotyczących powiązanej ze sobą działalności przestępczej trzech lub więcej osób, ze wskazaniem źródeł ustaleń tych faktów, zarówno stanowiących dowody procesowe, jak i pochodzących z czynności operacyjno – rozpoznawczych realizowanych na podstawie przepisów odrębnych; opis ten powinien zawierać również wskazanie okoliczności, dla których pozyskanie dowodów procesowych przeciwko członkom zorganizowanej grupy lub związku przestępczego w inny sposób jest niemożliwe lub szczególnie utrudnione

- 2) opis okoliczności wskazujących na zasadność i spodziewane powodzenie wprowadzenia tajnego agenta w środowisko osób, o których mowa w pkt 1;
- 3) wskazanie, w miarę możliwości, jakiego typu środki dowodowe – poza zeznaniami tajnego agenta - mogą zostać pozyskane w toku realizacji operacji specjalnej;
- 4) wskazanie potencjalnego stopnia zagrożenia oraz możliwych do zastosowania środków zabezpieczenia tajnego agenta w toku realizacji operacji specjalnej;
- 5) wskazanie potencjalnego stopnia zagrożenia dla praw i bezpieczeństwa osób trzecich wynikającego z realizacji operacji specjalnej;
- 6) wskazanie szacowanego budżetu operacji specjalnej.

2. Przepis ust.2 stosuje się odpowiednio do wniosku o przedłużenie okresu realizacji operacji specjalnej.

Art.50. 1. Bieżący nadzór w Prokuraturze nad realizacją operacji specjalnej sprawuje Departament Krajowy Biura.

2. W ramach nadzoru Dyrektor Biura wyznacza prokuratora pozostającego w kontakcie z wyznaczonym funkcjonariuszem(oficerem prowadzącym) właściwego organu bezpośrednio prowadzącym tajnego agenta. Prokurator w szczególności:

- 1) cyklicznie zapoznaje się z informacją o przebiegu operacji,
- 2) udziela konsultacji pod kątem realizacji działań tajnego agenta w celu, o którym mowa w art.47 ust.2,
- 3) nie rzadziej niż co 3 miesiące informuje Dyrektora Biura o postępach operacji, poniesionych do tego momentu kosztach, przewidywanym okresie jej dalszego trwania oraz zasadności jej zakończenia,
- 4) prowadzi rejestr czynów zabronionych popełnionych przez tajnego agenta, o którym mowa w art.52 ust.5.

Art.51.1. Tajnym agentem może być wyłącznie funkcjonariusz Policji, Centralnego Biura Śledczego, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego lub Straży Granicznej, który przeszedł udokumentowane przeszkolenie w tym zakresie oraz wyraził zgodę na udział w danej operacji specjalnej.

3. Po zakończeniu operacji specjalnej tajny agent i osoby dla niego najbliższe mogą na jego wniosek zostać objęte ochroną i pomocą przewidzianymi dla świadków koronnych w przepisach odrębnych. W trakcie operacji ochrona i pomoc taka może zostać udzielona na wniosek funkcjonariusza jego osobom najbliższym. Decyzję w tym zakresie podejmuje Komendant Główny Policji.

Art.52. 1. Nie popełnia wykroczenia lub wykroczenia skarbowego, ani przestępstwa o charakterze występku lub przestępstwa skarbowego tajny agent, który w ramach realizacji operacji specjalnej dopuszcza się popełnienia czynu zabronionego, wyłącznie pod warunkiem, że wymaga tego zabezpieczenie go przed dekonspiracją jako funkcjonariusza organów ścigania i w danej sytuacji usprawiedliwionej jej okolicznościami nie ma on możliwości powstrzymania się od popełnienia takiego czynu.

2. Niedopuszczalne jest, nawet w warunkach o których mowa w ust.2, popełnienie lub współdziałania przez tajnego agenta w popełnieniu czynu zabronionego stanowiącego zbrodnię w rozumieniu kodeksu karnego.

3. Niedopuszczalne jest podżeganie przez tajnego agenta innej osoby do popełnienia czynu zabronionego, stanowiącego przestępstwo, albo przestępstwo skarbowe.

4. Tajny agent dopuszczając się czynu zabronionego w warunkach, o których mowa w ust.1, ma obowiązek takiego zachowania, aby minimalizować ujemne skutki takiego czynu.

5. Tajny agent zobowiązany jest do powiadomienia, najszybciej jak będzie to możliwe bez uszczerbku dla jego bezpieczeństwa osobistego, oficera prowadzącego, o którym mowa w art.50 ust.2, o popełnionym przez siebie czynie zabronionym, o którym mowa w ust.1. Informację o tym bezzwłocznie przekazuje się do prokuratora nadzorującego operację specjalną w Departamencie Krajowym Biura, którą prokurator wpisuje do rejestru czynów zabronionych popełnionych w trakcie operacji specjalnej.

6. Tajny agent, który nie dokona powiadomienia, o którym mowa w ust.5, ponosi odpowiedzialność karną za popełniony czyn zabroniony na zasadach ogólnych.

Art.53.1. Okoliczności zainicjowania, przygotowania, wdrożenia i realizacji operacji specjalnej mają charakter ściśle tajny w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz.U. Nr 182, poz.1228).

2. Dostęp w Prokuraturze do informacji, o których mowa w ust.1, do czasu zakończenia operacji specjalnej mają wyłącznie osobiście Prokurator Generalny lub Pierwszy Zastępca Prokuratora Generalnego, Dyrektor Biura, Naczelnik Wydziału Operacji Specjalnych oraz prokurator, o którym mowa w art.50 ust.2.

3. Zakres dostępu do informacji w instytucjach, o których mowa w art.47 ust.1o przygotowaniu, wdrożeniu i realizacji operacji specjalnej regulują przepisy dotyczące tych instytucji.

Art.54.1. W sprawach prowadzonych przez Biuro, w zakresie zabezpieczenia majątkowego stosuje się przepisy rozdziału 32 ustawy z dn. 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz.U. Nr 89, poz.555, z późn. zm.) z zastrzeżeniem ust.2.

2. Postanowienie o zabezpieczeniu majątkowym wydane przez prokuratora jest natychmiast wykonalne i nie wymaga nadania mu klauzuli wykonalności przez sąd.

Art.55.1. Sąd, kierując do wykonania orzeczenie polegające na obowiązku odbycia kary pozbawienia wolności przez skazanego na podstawie aktu oskarżenia skierowanego przez Wydział Śledczy Biura, powiadamia o tym Szefa tego Wydziału.

2. Szef Wydziału obowiązany jest do monitorowania pobytu skazanego, o którym mowa w ust.1 w zakładzie karnym lub areszcie śledczym, poprzez zobligowanie kierownika jednostki penitencjarnej do niezwłocznego nadesłania informacji o zmianie miejsca pobytu skazanego lub innych istotnych wydarzeniach związanych z jego osadzeniem w takiej jednostce.

3. Informacje, o których mowa w ust.1 i 2 Szef Wydziału przesyła niezwłocznie do Wydziału Analiz i Koordynacji Departamentu Krajowego, który prowadzi elektroniczną bazę danych w tym zakresie.

Rozdział 7

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art.56. *W ustawie o prokuraturze:*

1) *w art.6 dodaje się ust.4 o treści:*

„4. Prokuratorami Biura Prokuratury do Spraw Przestępczości Zorganizowanej i Korupcji są prokuratorzy, o których mowa w ust.1, powołani do pełnienia służby w tym Biurze w trybie uregulowanym odrębną ustawą”.

2) *w art.12 dodaje się ust.3bo treści:*

„Zastępcą Prokuratora Generalnego jest Dyrektor Biura Prokuratury do Spraw Przestępczości Zorganizowanej i Korupcji, którego tryb powołania oraz kompetencje reguluje odrębna ustawa.”

3) *w art.17 dodaje się ust.1ao treści:*

„1a. W prokuraturze działa Biuro Prokuratury do Spraw Przestępczości Zorganizowanej i Prokuratury, którego działanie reguluje odrębna ustawa.”

4) *w art.23 ust.1 otrzymuje brzmienie:*

„Krajowa Rada Prokuratury składa się z dwudziestu sześciu członków. W jej skład wchodzi: Minister Sprawiedliwości, Prokurator Generalny, przedstawiciel Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, czterech posłów, dwóch senatorów, prokurator wybrany przez zebranie prokuratorów Naczelnej Prokuratury Wojskowej, prokurator wybrany przez zebranie prokuratorów Instytutu Pamięci Narodowej - Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, prokurator wybrany przez zgromadzenie prokuratorów Biura Prokuratury do Spraw Przestępczości Zorganizowanej i Korupcji, trzech prokuratorów wybranych przez zebranie prokuratorów Prokuratury Generalnej oraz jedenastu prokuratorów, wybranych przez zgromadzenia prokuratorów w prokuraturach apelacyjnych.”

5) *w art.24 dodaje się pkt 23 o treści:*

„23) realizuje uprawnienia wskazane w ustawie o Biurze Prokuratury do Spraw Przestępczości Zorganizowanej i Korupcji.”

Rozdział 8

Przepisy przejściowe i końcowe

Art.57. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy postępowania przygotowawcze prowadzone przez dotychczasowe wydziały V do spraw przestępczości zorganizowanej i korupcji prokuratur apelacyjnych stają się postępowaniami prowadzonymi w Wydziałach Śledczych.

Art.58.1. Z dniem wejścia niniejszej ustawy w życie prokuratorzy pełniący obowiązki prokuratorskie, niezależnie od podstawy zatrudnienia, w dotychczasowych wydziałach V do spraw przestępczości zorganizowanej i korupcji prokuratur apelacyjnych z mocy prawa stają się prokuratorami Biura powołanymi na stałe, chyba że w terminie do 30 dni przed tą datą zgłoszą sprzeciw właściwemu prokuratorowi apelacyjnemu.

2. Przepis ust.1 stosuje się odpowiednio do zastępców prokuratora apelacyjnego, w których zakresie obowiązków leży nadzór na pracą wydziałów V do spraw przestępczości zorganizowanej i korupcji prokuratur apelacyjnych.

Art.59.1. Do prokuratorów, o których mowa w art.58 ust.1 i ust.2 stosuje się przepisy art.23. Okres, po upływie którego należy przeprowadzić analizę kwalifikacji, rozpoczyna się z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. W stosunku do prokuratorów, o których mowa w ust.1, którzy uzyskali ocenę pozytywną w toku pierwszej analizy kwalifikacji, można nie przeprowadzać ponownej analizy. Przepis art.25 stosuje się odpowiednio.

Art.60. 1. Akta osobowe prokuratorów, którzy stali się prokuratorami Biura powołanymi na stałe zostają przeniesione w oryginale do Wydziału Kadr Departamentu Krajowego, z pozostawieniem uwierzytelnionych kserokopii w ich dotychczasowych jednostkach organizacyjnych Prokuratury.

2. Przepis ust.1 stosuje się również do prokuratorów, którzy zostaną powołani na stałe do Biura po wejściu w życie niniejszej ustawy.

***Art.61.1.** Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy Zastępca Prokuratora Generalnego nadzorujący pion przestępczości zorganizowanej staje się na okres do 3 miesięcy pełniącym obowiązki Dyrektora Biura, a dyrektor i zastępcy dyrektora dotychczasowego Departamentu Przestępczości Zorganizowanej i Korupcji Prokuratury Generalnej stają się na ten sam okres pełniącymi obowiązki Zastępców Dyrektora Biura.*

2.Do czasu powołania prokuratorów Departamentu Krajowego ich obowiązki pełnią prokuratorzy dotychczasowego Departamentu Przestępczości Zorganizowanej i Korupcji Prokuratury Generalnej

3.W terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy Prokurator Generalny powoła Dyrektora Biura a Dyrektor Biura prokuratorów do Departamentu Krajowego na zasadach określonych w niniejszej ustawie.

4.Dotychczasowi zastępcy prokuratora apelacyjnego oraz naczelnicy wydziałów V do spraw przestępczości zorganizowanej i korupcji prokuratur apelacyjnych stają się od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy pełniącymi obowiązki odpowiednio Szefa i Zastępcy Szefa właściwego Wydziału Śledczego. Jeżeli zgłosili sprzeciw, o którym mowa w art.58 ust.1, pełnią oni te obowiązki przez czas, o którym mowa w ust.6.

5.W terminie 6 miesięcy Dyrektor Biura, o którym mowa w ust.3, powoła na zasadach określonych w niniejszej ustawie Szefów i ich Zastępców w Wydziałach Śledczych.

***Art.63.**Do stażu zatrudnienia w Biurze, o którym mowa w art.9 i art.12 ustawy, zalicza się – niezależnie od podstawy prawnej tego zatrudnienia - okresy służby prokuratora w wydziale do spraw przestępczości zorganizowanej prokuratury okręgowej lub prokuratury apelacyjnej, wydziale zamiejscowym Biura do Spraw Przestępczości Zorganizowanej Prokuratury Krajowej oraz wydziale do spraw przestępczości zorganizowanej i korupcji prokuratury apelacyjnej, a także we właściwej komórce organizacyjnej do spraw przestępczości zorganizowanej*

Prokuratury Krajowej lub Prokuratury Generalnej, chyba że ostatni dzień służby w jednym z tych wydziałów lub komórek organizacyjnych nastąpił przed dniem 1 stycznia 2000 r.

Art.64.*Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z Prokuratorem Generalnym zapewni środki finansowe niezbędne do utworzenia i funkcjonowania Biura.*

Art.65.*Komendant Główny Policji w porozumieniu z Dyrektorem Biura zapewnia właściwą ochronę obiektów Departamentu Krajowego i Wydziałów Śledczych.*

Art.66.*Asystenci prokuratorów, osoby zatrudnione na stanowiskach urzędniczych oraz inni pracownicy pełniący swoje obowiązki w dotychczasowych wydziałach V do spraw przestępczości zorganizowanej i korupcji prokuratur apelacyjnych stają się asystentami, urzędnikami oraz innymi pracownikami właściwych Wydziałów Śledczych, z zachowaniem dotychczasowego wynagrodzenia.*

Art.67.*Do działalności Biura Prokuratury do Spraw Przestępczości Zorganizowanej i Korupcji mają odpowiednie zastosowania przepisy rozporządzeń Ministra Sprawiedliwości i zarządzeń Prokuratora Generalnego, o których mowa w art.18 ust.1, ust.2 i ust.4 ustawy o prokuraturze.*

Art.68.1.*Do działalności Biura odpowiednie zastosowanie mają także niżej wymienione przepisy ustawy o prokuraturze:*

- 1) *art.1-2, art.3 ust.1 pkt 1-5a oraz pkt 7-10, art.7-8b oraz art.9 ust.1;*
- 2) *art.10, z tym że wizytację Wydziału Śledczego może zarządzić Prokurator Generalny lub Dyrektor Biura;*
- 3) *art.16a, art.17b ust.1, art.25-art.28, art.29 ust.1, art.32, art.35;*
- 4) *art.40, z tym, że kompetencje w zakresie objętym zadaniami ustawowymi Biura w stosunku do wojewodów i organów terenowych przysługują także Szefom Wydziałów Śledczych;*
- 5) *art.42 oraz*
- 6) *rozdziały 6, 6a i 6b.*

2. *Do działalności sekretariatów i administracji Biura odpowiednie zastosowanie mają przepisy zarządzenia Prokuratora Generalnego, o którym mowa w art.18 ust.2 ustawy o prokuraturze.*

Art.69. *Ustawa wchodzi w życie po upływie 1 miesiąca od dnia jej ogłoszenia.*